

**Закон о заштити јавне безбедности и
поретка у држави, са Законом о
државном суду за заштиту државе,
Законом о држању и ношењу оружја,
правилницима и уредбама издатим
ради њиховог извршења, 1938.**

Садржај

I

Закон о заштити јавне безбедности и поретка у држави

II

Закон о Државном суду за заштиту Државе

III

Закон о држању и ношењу оружја

IV

Уредба за извршење Закона о држању и ношењу оружја

V

Уредба којом се прописује Правилник за извршење чл. 12
Зак. о заштити јавне безбедности и поретка у Држави

VI

Правилник за раздавање, држање и ношење државног војничког оружја

VII

Уредба о поступку у случајевима штрајка или нереда на железницама, у бродарству или на пошти, телеграфу и телефону Краљевине

VIII

Закон о накнади штете Држави због дела велеиздаје и о забрани над имовином лица окривљених због таквих дела

351.75 (497.1)
(094.5)

ЗАКОНА

ЕДУЗЕТА ГЕЦА КОН А.Д.

ЗАКОН

О

ЗАШТИТИ ЈАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
И ПОРЕТКА У ДРЖАВИ

БИБЛИОТЕКА
Министерства Правде

~~Бр. _____~~

ЗБИРКА ЗАКОНА

ИЗДАВАЧКОГ И КЊИЖАРСКОГ ПРЕДУЗЕЋА ГЕЦА КОН А. Д.

Св. 17:

Министарства Правде

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ЈАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ И ПОРЕТКА У ДРЖАВИ

СА ЗАКОНОМ О ДРЖАВНОМ СУДУ ЗА ЗАШТИТУ
ДРЖАВЕ, ЗАКОНОМ О ДРЖАЊУ И НОШЕЊУ
ОРУЖЈА, ПРАВИЛНИЦИМА И УРЕДБАМА, ИЗДА-
ТИМ РАДИ ЊИХОВОГ ИЗВРШЕЊА.

Уведено у нови инвентар бр. 1822-11
1 јануара 1942 год.
Београд.

БЕОГРАД

ИЗДАВАЧКО И КЊИЖАРСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ГЕЦА КОН А. Д.

12, КНЕЗ МИХАИЛОВА УЛИЦА 11

1938

Lib. Sp. 36383

Ова свеска садржи:

I. Закон о заштити јавне безбедности и поретка у држави;

II. Закон о државном суду за заштиту државе;

III. Закон о држању и ношењу оружја;

IV. Уредбу о извршењу Закона о држању и ношењу оружја;

V. Уредбу за извршење чл. 12 одн. 20 Зак. о заштити јавне безбедности и поретка у држави;

VI. Правилник за раздавање, држање и ношење државног војничког оружја;

VII. Уредбу о поступку у случајевима штрајка или нереда на железницама и т. д.;

VIII. Закон о накнади штете држави због дела велеиздаје и о забрани над имовином лица, окривљених за таква дела.

Регистар и садржај — на крају свеске.

Припремио за штампу
ЉУБ. РАДОВАНОВИЋ
адвокат у Београду.

I

ЗАКОН

о заштити јавне безбедности и поретка
у држави

од 6 јануара 1929.

Служб. новине, бр. 9 од 11
јануара 1929 год. IV стр. 54.

са изменама и допунама.

Према Закону, којим се стављају на снагу и уводе у живот Кривични Законик, Законик о судском кривичном поступку и Закон о извршивању казни лишења слободе — члан 6:

Остају и даље у важности:

3) Закон о заштити јавне безбедности и поретка у држави; од 6 јануара 1929.

Општи део овог Кривичног Законика, изузетно од прописа његовог § 13, вреди и за поменуте законе, у колико се њима нарочито што друкчије не наређује.

(Сл. нов. 1929 дод. стр. 283).

ШТАМПАРИЈА
ДРАГ. ГРЕГОРИЋА
БЕОГРАД

ЗАКОН

о заштити јавне безбедности и поретка
у држави.

Члан 1

Као злочинство у смислу казненог закона сматраће се и ова дела:

1) писање, издавање, штампање, растурање: књига, новина, плаката или објава, којима се иде на то, да се ко подстрекне на насиље према државним властима, и у опште, да се угрози јавни мир или доведе у опасност јавни поредак. Ово важи и за сваку писмену или усмену пропаганду или убеђивање других да треба променити политички или социјални поредак у држави злочином, насиљем или ма којом врстом тероризма;

2) организовање, потпомагање или постајање чланом каквог удружења које би имало за сврху пропаганду комунизма, анархизма, тероризма или удружења за нелегално приграбљивање власти као и у опште оно што се садржи у предњој тачци;

3) издавање под закуп или ма у којем виду уступање зграда или просторија за скуп-

љање лица, којима би био циљ припрема или рад за остварење чега од онога, што је изложено у горњим двома тачкама, ако је онај који је зграду или просторију уступио, знао на шта ће се оне употребити;

4) организовање, здруживање или пропаганда, којима се иде на то, да се проузрокује војна побуна, метеж, непослушност или незадовољство код војника или да се грађани или војници не одазивају својим војним дужностима или да се омета, отежава или ограничи производња, поправка или пренос војног материјала или снабдевање војске за њене потребе, као и уопште свака пропаганда против установе војске, као и свака припрема, покушај или извршење у циљу да се поруше или пониште објекти, који служе јавном саобраћају, јавним инсталацијама и потребама;

5) стављање у везу са каквом личношћу или каквим друштвом у иностранству у циљу добијања какве помоћи отуда ради припреме за револуцију или насилну промену садашњег политичког стања у земљи или другог чега у предњим тачкама предвиђенога, као и свако помагање кога иностраног лица или друштва од стране некога са територије наше Краљевине кад то лице или друштво ради против уређења, поретка или јавног мира наше државе;

6) производња или прикупљање оружја, оруђа, справа или експлозива ради којег од

напред поменутих циљева, као и свако прикривање тих предмета;

7) припрема, покушај или извршење убиства ма кога органа власти.

§§ 13 и 17 Зак. о држ. суду за заштиту државе.

Члан 2.

Ко учини ма које од кривичних дела изложених у чл. 1. овога закона, казниће се смрћу или робијом до 20 година. Предмети кривичних дела конфисковаће се.

Они који знају, да се припремају злочини, изложени у чл. 1. па о томе на време не известе државну власт, казниће се робијом до 20 година.

У циљу бржег и лакшег утврђивања кривице допуштено је надлежним властима да врше претрес и ноћу.

§§ 13 и 17 зак. о држ. суду за заштиту државе.

Члан 3.

Ко писањем, штампањем, издавањем или растурањем књига, новина, плаката, објава или слика, или на ма који други начин, врши пропаганду или иде за тим да створи убеђење или расположење код других, да се неки део Краљевине Југославије издвоји из целине или као самостална држава или да се споји са којом страном државом, или да се промени данашње државно уређење, или да се промени

политички или социјални поредак у Држави, казниће се робијом до пет година, у колико такво дело не потпада под т. 1. чл. 1. овог Закона. (Допуна, зак. од 1 марта 1929. С. Н. 1929 дод. стр. 293).

§ 13 Зак. о држ. суду за зашт. државе.

За поступак о кривичним делима из новог чл. 3. надлежан је Државни Суд за заштиту државе. (Члан IV изм. и доп. од 1. марта 1929).

Члан 4.

Ко писањем, штампањем, растурањем написа, слика или објава, или иначе износи или проноси лажна тврђења у намери да изложи порузи или презрењу државне установе, законе, уредбе или наредбе власти, или политички или социјални поредак у земљи, или ко на поменути начин нешто износи или проноси, у намери да узрокује нерасположење против државних установа, закона, уредаба или наредба власти или против политичког или социјалног поретка у земљи, казниће се затвором до две године и новчано до 20.000.— динара. (Допуна, зак. од 1 марта 1929. С. Н. 1929 дод. стр. 293).

За поступак о кривичним делима из нових чланова 4., 5. и 6 надлежни су редовни судови. (Чл. IV изм. и доп. од 1. марта 1929).

Члан 5.

Ко штампом или на ма који други начин дражи на раздор међу племенима или друштвеним редовима, или ко на исти начин изазива расположење за племенску раздвојеност или

племенски раздор, казниће се затвором до једне године и новчано до 10.000.— динара. (Допуна, зак. од 1 марта 1929. С. Н. 1929 дод. стр. 293).

За надлежност: напомена уз чл. 4.

Члан 6.

Ко на начин поменути у члану 5. врши пропаганду или ствара расположење да се државне или самоуправне власти ометају у вршењу свога задатка или у опште у свом делању, казниће се затвором до шест месеци и новчано до 6.000.— динара. (Допуна, зак. од 1 марта 1929. С. Н. 1929 дод. стр. 293).

За надлежност: напомена уз чл. 4.

Члан 7.

Како она удружења и партије са циљем предвиђеним у чл. 1. овога закона, тако исто забрањују се и растурају сва удружења и политичке странке, које врше пропаганду или убеђивање других, да треба променити постојећи поредак у држави.

Исто тако забрањују се и растурају све политичке странке које носе обележје верско или племенско или регионално. (Допуна, § 40 зак. о удружењима, зборовима и договорима. — С. Н. 1931 дод. стр. 1364).

Организовање, помагање или постајање чланом овакве организације, у колико не потпада под удар чл. 2. овога закона, казниће се затвором до 1 године и глобом до 10.000 динара.

Члан 8.

Оснивање нових и опстојање постојећих политичких друштава, која имају други циљ него она из чл. 1. и 7. овога закона, везано је за нарочиту дозволу управне власти (Бана) оне бановине где друштво има главно седиште.

Ако у року од месец дана ова дозвола не буде испослована сматра се да оснивање друштва није дозвољено.

Ко постане или остане чланом оваквог друштва или овакве политичке странке, или их буде помогао, или ко штампом или иначе нешто учини чиме показује непризнавање наредба власти изданих по одељку првом овога члана, казниће се затвором до шест месеци и новчано до 6.000.— динара.

Да ли је друштво политичко оцењује Бан оне бановине, у којој друштво има главно седиште. (Допуна, зак. од 1 марта 1929. С. Н. 1929 дод. стр. 293).

Дозвола за оснивање нових и постојање затечених политичких удружења (странака) и поступак за издавање ове дозволе прописани су законом о удружењима, зборовима и договорима од 18 септембра 1931 и његовим допунама од 24 марта 1933 год., којим су уједно (— § 42) укинуте и одредбе овог закона, у колико су му противне.

Члан 9.

Укинут — § 42 Зак. о удружењима, зборовима и договорима. — Замењен одредбама §§ 21—39 тога Закона.

Члан 10.

Државна политичка власт тражиће од најближег команданта војску ради одржавања јавне безбедности, кад год се покаже, да у којем конкретном тежем случају нису за то довољни њени органи личне и имовне безбедности.

Ближе одредбе о начину употребе војске прописује Министарски Савет.

Члан 11.

Кад се у какву општину или срез пошаље војска услед угрожене безбедности онда ће становништво те општине, односно среза, бити дужно, да из својих средстава, свака кућа према своме имовном стању, храни и снабдева војску. Прибирање потребних намирница врши под руковођењем и надзором државне управно-полициске власти првог степена, општинска власт и у укупном износу уредно и на време предаје војној власти. И други трошкови, које би држава учинила услед ове употребе војске, падају на становништво, но, ако се ред убрзо поврати, може се становништво ослободити плаћања накнаде тих трошкова и да они падају на терет државне касе, као и да се становништву врати оно, што је за војску дало.

Члан 12.

Лица, која у скитњи, пијанчењу, или блудничењу проводе време а не могу доказати да се на поштен начин издржавају, казниће се

због тога затвором до 3 месеца, а осим тога као лица морално посрнула и склона вршењу кривичних дела, могу бити упућена и после издржане казне у завод за принудни рад.

. Малолетна лица, ако не би била осуђена на казну, упућиваће се у завод за васпитање, у којем тако лице може остати највише 5 година ако није навршило 16 година живота, иначе до пунолетства.

Министар Правде овлашћује се да донесе Уредбу о поступању за случајеве упућивања оваквих лица у заводе за принудни рад или у завод за васпитање и морално поправљање малолетника.

Лица која ремете ред и мир могу се одлуком првостепене управно-полициске власти, поред казне затвора протерати у које друго место, из кога се не смеју вратити без одобрења надлежног Бана, односно Управника града Београда.

§ 73 Уредбе о извршивању мера безбедности, од 13 јануара 1930;

Уредба о оснивању и раду државних завода за васпитање и поправљање деце и млађих малолетника, од 18 јануара 1930, и о начину васпитања у тим заводима, од 24 априла 1930;

Уредба о васпитању и поправљању старијих малолетника осуђених на казну лишења слободе, од 18 јануара 1930.

Члан 13.

Ко распрскавајуће материје или справе или оруђа потребна за њихово справљање гра-

ди или другога упућује како да их начини, набави, чува или другоме продаје, ма да зна или мора држати, да су све оне одређене, да се употребе за извршење каквог злочинства поред оних побројаних у чл. 2., овога закона, казниће се робијом до 5 година.

§ 13 Зак. о држ. суду за заштиту државе.

Члан 14.

Ко је овлашћен да држи распрскавајуће материје на овима рукује противно постојећим правилима и наредбама надлежних власти и с тиме проузрокује какву штету или опасност по имовину, живот или здравље других казниће се затвором до 6 месеци.

Закон о производњи, увозу, извозу и продаји барута, експлозива и осталих распрскавајућих смеша, муниције и оружја, од 21 септембра 1929.

Члан 15.

Ко се огреши о постојеће законске прописе и наредбе о производњи, увозу и продаји барута, динамита, ватреног оружја и других распрскавајућих материјала, казниће се новчано од 10.000 до 100.000.— динара према величини кривице и свом имовном стању.

Члан 16.

Без дозволе државне управно-полициске власти првог степена не сме нико ни носити ни држати никаква оружја.

Министарство Унутрашњих Дела израдиће Правилник по којем ће поступати полициске власти при давању дозволе за ношење оружја и примени казне за случај неовлашћеног ношења и држања оружја.

Закон о држању и ношењу оружја, од 14 јуна 1928. у овој свесци — под III.

Уредба о држању и ношењу оружја, којом се прописује Правилник за извршење чл. 12 (одн. 16) Закона о заштити јавне безбедности, од 15 фебруара 1929. у овој свесци — под V.

Члан 17.

Државни чиновници и службеници, радници војне администрације, службеници самоуправних тела, који појединачно, у већем броју или укупно престану вршити своју службу у циљу штрајка казниће се затвором од 6 месеци до 3 године, а подстрекачи и коловође и новчано до 10.000 динара, у колико ова дела не би потпадала под удар којег од других чланова овога закона.

Истом казном казниће се и она лица, која саботажом или пасивном резистенцијом ометају правилан ток поверене им службе или рада.

Министар Унутрашњих Дела ће у споразуму са Министром Војске и Морнарице израдити Уредбу о позивању ових чиновника односно службеника на војну вежбу у оваквим случајевима.

§ 13 Зак. о држ. суду за заштиту државе.

Уредба о поступку у случајевима штрајка или нереда и т. д. — у овој свесци под — VII.

Члан 18.

Лица, која покушају спречити друга лица да не раде казниће се истом казном као у чл. 13.¹⁾ овога закона, ако њихова радња не пређе у какво теже кривично дело.

Истом казном казниће се оваква лица, ако се на позив власти одмах не разиђу с места, где су се недопуштено скупили.

§ 13 Зак. о држ. суду за заштиту државе.

Члан 19.

Ко на јавним зборовима, у отвореним или затвореним просторијама или иначе ма где, носи или износи ма какве знаке, заставе или натписе, као знак позивања или подстрекавања, да се створи јавно мишљење, да постојећи правни поредак треба заменити другим казниће се казном предвиђеном у чл. 13.¹⁾ овога закона.

Члан 20.

Само учествовање при манифестацијама из предњег члана против организоване државне власти, казниће се затвором до године дана и новчано до 3.000 динара.

Члан 21.

Кад оптужени буде позват ради саслушања, па се крије, побегне или га у опште нема у месту пребивања за 3 дана од судског позива и то се констатује званичним извештајем

¹⁾ Према изменама данас чл. 17.

надлежне власти, суд неће у будуће позивати таквог оптуженог преко „Службених Новина“, нити му преко њих вршити икаква саопштења, већ ће све судске одлуке, које му се имају предати прилепити на дом његовог последњег становања или пословног бављења, као и на судску таблу и оне ће се сматрати за пуноважне у погледу рачунања рокова.

§ 28 Зак. о држ. суду за заштиту државе.

Члан 22.

И за кривице из овог закона, учињене путем штампе примениће се прописи овога закона.

Члан 23.

За сва кривична дела по овоме закону судиће државни судови по слободном судијском уверењу и судиће их као хитне предмете пре свију других кривичних дела.

Општи део казненог законика за Краљевину Србију (§ 1—81 закључно) примењиваће се у свему на сва кривична дела по овом закону:¹⁾ Ну, изузетно од § 58 казненог законика за Краљевину Србију, кривац ће се моћи осудити на смрт за злочин осуђен по овоме закону, ако је у времену учињеног дела имао пуних осамнаест година живота.²⁾

§ 16 Зак. о држ. суду за заштиту државе.

¹⁾ Замењена одредба ставом последњим чл. 6. Уводног закона за кривични законик.

²⁾ Замењен § 16 зак. о држ. суду за заштиту државе.

Члан 24.

Све овом закону противне одредбе из општег кривичног законика и других казnenих закона као и закона о штампи, закона о удружењима и зборовима, закона о ношењу и држању оружја и свих других закона престају важити ступањем на снагу овога закона.

Члан 25.

Овај Закон ступа у живот и добија обавезну снагу кад се обнародује у „Службеним Новинама.“

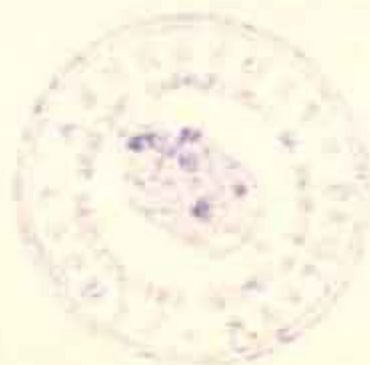
II

ЗАКОН

о Државном суду за заштиту државе.

Бр. 103660 — „З“ 572 од 24 октобра 1930

Служб. новине, бр. 254 од 5
новембра 1930 дод. LXXXVIII
стр. 2053.

ЗАКОН

о Државном суду за заштиту државе.

I Уређење суда.

§ 1.

Законом од 8 јануара 1929 године при Касационом суду у Београду установљени Државни суд за заштиту државе и Државно тужиштво при томе суду самостална су надлежства, са посебним архивама и печатима.

§ 2.

Државни суд за заштиту државе има као судије десет чланова и пет заменика чланова. Министар правде може број чланова и заменика, према указаној потреби, увећати или умањити.

Чланови и заменици чланова одређују се на ту дужност Краљевим указом, на предлог Министра правде стављен у сагласности са Претседником Министарског савета, из реда судија виших редовних судова или претседника судова првога степена. Они задржавају своја ранија звања.

§ 3.

Најстарији члан по судијском рангу је претседник Државног суда за заштиту државе.

У случају спречености Претседника замењује га онај члан који је за њим најстарији по судијском рангу, а стално је на дужности у Државном суду за заштиту државе.

§ 4.

Министар правде може, на предлог Претседника Државног суда за заштиту државе, одредити овоме суду на вршење послова истражног судије потребан број судија зборних судова првога степена.

§ 5.

Државни тужилац Државног суда за заштиту државе поставља се Краљевим указом, на предлог Министра правде стављен у сагласности са Претседником Министарског савета, из реда виших државних тужилаца, заменика врховног државног тужиоца, судија виших редовних судова или претседника судова првога степена. Он врши дужност Државног тужиоца у Државном суду за заштиту државе стално, а задржава своје редовно звање.

§ 6.

Министар правде може, на предлог Државног тужиоца при Државном суду за заштиту државе, одредити на рад у Државном тужиоштву потребан број заменика, из реда чланова државних тужиоштава или судија.

§ 7.

Помоћно особље Државног суда за заштиту државе и Државног тужиоштва при томе суду одређиваће, према потреби, Министар правде на рад у тим надлештвима из реда архивских и других помоћних службеника редовних судова и државних тужиоштава.

За послове записничара и друге судијске помоћне послове, Министар правде одређиваће млађе судије првог степена или судијске помоћнике са положеним судијским испитом.

§ 8.

Судије и други чиновници Државног суда за заштиту државе, као и чиновници Државног тужиоштва тога суда, ако нису са редовном службом у Београду, ослобођавају се своје редовне дужности док су на сталној дужности у Државном суду за заштиту државе, и имају за то време право на дневницу по постојећим прописима. Осим тога, када су по службеном послу ван седишта суда, имају, поред путног трошка, још и право на накнаду трошкова за становање ван Београда, у суми од осамдесет динара дневно.

Судије и други чиновници Државног суда за заштиту државе, као и чиновници Државног тужиоштва тога суда, који су иначе са својом редовном службом у Београду, могу се одредити да дужност у Државном суду за заштиту државе и Државном тужиоштву тога суда врше и поред своје редовне дужно-

сти. Овим службеницима, у том случају, припада за њихов увећани рад месечни специјални додатак који ће одредити Министар правде у споразуму са Министром финансија.

Издаци по другом ставу падају на терет кредита буџета Министарства правде за додатке на скупоћу код Министарства правде.

§ 9.

Службеници Државног суда за заштиту државе и Државног тужиоштва тога суда врше своју дужност под својом судијском односно чиновничком заклетвом, и стоје у погледу дисциплинске одговорности под својим редовним дисциплинским судом.

§ 10.

Државни суд за заштиту државе стоји под непосредним надзором Министра правде.

Државно тужиоштво Државног суда за заштиту државе је непосредно службено подређено Министру правде, коме, поред редовних извештаја, подноси извештај о сваком кривичном предмету, по коме је одустало од даљег гоњења.

§ 11.

Државни суд за заштиту државе и Државно тужиоштво тога суда воде уписнике и остале помоћне књиге према прописима Главе седме, II, § 187 и сл., Уредбе о пословном реду за редовне кривичне судове од 21 новембра 1929 године, Број 94220, односно према пропи-

сима Уредбе о пословном реду за државна тужиоштва од 21 новембра 1929 године, Број 94230, у колико их Претседник суда нађе потребним за Државни суд за заштиту државе, односно Државни тужилац за Државно тужиоштво.

§ 12.

Првостепени суд за Округ београдски примаће и држаће притворенике (истражне затворенике) Државног суда за заштиту државе у својим притворима и на потребном снабдевању, по прописима који важе у погледу његових притвореника, и на начин на који, према тим прописима, с њима поступа.

У случају потребе, Министар правде одредиће и друге просторије за смештање притвореника (истражних затвореника) Државног суда за заштиту државе, у ком случају ће одредити и начин њихова снабдевања у тим просторијама.

II Надлежност.

§ 13.

Државни суд за заштиту државе надлежан је на подручју целе Краљевине за извиђање и истрагу, за претрес и суђење о кривичним делима из главе XII, §§ 91—98, 100, 102—115, из Главе XVII, § 191, и из Главе XXXI, § 307 Кривичног законика за Краљевину Југославију од 27 јануара 1929 године, и о кривичним делима из чл. 1, 2, 3, 13, 17 и 18.

Закон о заштити јавне безбедности и поретка у држави од 6 јануара 1929 године, према његовим изменама и допунама по Закону од 1 марта 1929 године, као и другим кривичним делима која су са овима у вези или стицају.

§ 36 овог закона.

§ 14.

Ако би које од кривичних дела поменутих у § 13 било кажњиво по одредбама више закона, примениће се строжији закон.

§ 15.

Пред Државним судом за заштиту државе одговараће и она лица која су учинила кривична дела из § 13 у иностранству.

§ 16.

Одредба § 30, одељка I, тачке 1, Општег дела Кривичног законика не важи за старије малолетнике који су навршили осамнаест година живота.

§ 17.

За дела из чл. 1 Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави може се судити и на казну вечите робије.

III Поступак

§ 18.

За поступак пред Државним судом за заштиту државе важе прописи Законика о суд-

ском кривичном поступку за Краљевину Југославију од 16 фебруара 1929 године, осим оних који по својој природи не могу важити за поступак пред овим судом или који су у противности са наређењима овога закона.

§ 19.

Кривични поступак пред Државним судом за заштиту државе може се покренути и продужити само по предлогу Државног тужиоца тога суда. Не важе прописи Законика о судском кривичном поступку који се тичу приватног тужиоца, као и приватног учесника у погледу његових права предвиђених у §§ 1, 53 и 54 тога Законика.

§ 20.

О захтеву за изузеће целог суда, претседника суда, или толиког броја судија да се не може саставити веће, одлучује општа седница, у којој морају бити најмање две трећине судија.

О захтеву за изузеће појединих судија одлучује веће, у ком судија који се изузима не може суделовати.

§ 21.

О захтеву за изузеће Државног тужиоца одлучује Министар правде.

§ 22.

Државни тужилац Државног суда за заштиту државе врши послове које врши држав-

ни тужилац пред Окружним судом, у колико ови по природи Државног суда за заштиту државе нису искључени. У његов круг рада спада покретање извиђаја и истраге због кривичних дела поменутих у § 13, као и подизање оптужбе и њено заступање на главном претресу.

Државни тужилац Државног суда за заштиту државе покреће кривични поступак по својој слободној оцени.

§ 23.

У случају обавезне одбране (§ 60 Законика о судском кривичном поступку), оптуженик мора имати браниоца тек после предате оптужнице.

Пред Државним судом за заштиту државе, окривљеник може имати само једног браниоца.

§ 24.

Бранилац има право да разматра списе тек после предате оптужнице.

Окривљеник може са својим браниоцем, и пре и после предате оптужнице, општити само у присуству истражног судије или, изузетно, судијског помоћника кога истражни судија одреди.

После отварања главног претреса, оптуженик може општити са својим браниоцем тек пошто се испитају сви оптуженици. Претседавајући већа, који одређује место, време и

начин тога општења, може, према своме нахођењу, одредити ког члана већа да томе присуствује.

§ 25.

Државни суд за заштиту државе води главни претрес и изриче пресуде у већу од седам а друге одлуке доноси у већу од пет судија (чланова или заменика).

§ 26.

Судијска већа за поједине предмете саставља Претседник суда, и одређује им председавајуће, по правилу, између оних судија који су стално на дужности у суду. Претседавајући већа морају бити по судијском рангу старији од чланова већа.

§ 27.

Претседник суда одређује истражне судије за поједине истраге само између оних судија који су стално на дужности у суду или који су, према одредби § 4, одређени на стално вршење послова истражног судије.

§ 28.

За достављање судских одлука, на територији на којој Законик о судском кривичном поступку од 16 фебруара 1929 године још није ступио на снагу, важе досадашњи прописи.

Чл. 21 Зак. о заштити државе.

§ 29

За полицијске извиђаје (ислеђења), на територији на којој Законик о судском кривич-

ном поступку од 16 фебруара 1929 године још није ступио на снагу, важе досадашњи прописи.

И на територији на којој важи Законик о судском кривичном поступку од 16 фебруара 1929 године, полицијске власти сматрају се извиђајним (иследним) властима за кривична дела за која је надлежан Државни суд за заштиту државе, једнако као што су то срески судови, и овлашћене су да прибиру све доказе (испитивања — без заклетве, претресе стана и лица, увиђаје) о тим кривичним делима, који ће Државном тужиоцу Државног суда за заштиту државе дати основицу за одлуку о том да ли ће гоњење продужити или од тога одустати, а које и Државни суд за заштиту државе може употребити оцењујући кривицу окривљеникову. Што се, пак, тиче обдукције, ако је хитно потребна, полицијска власт, на територији на којој важи Законик о судском кривичном поступку од 16 фебруара 1929 године, замолиће, и не чекајући предлог Државног тужиоца Државног суда за заштиту државе, надлежни Окружни, односно Срески суд, да је обави. Исто важи и за испит под заклетвом, ако је хитно потребан.

§ 30.

Окружни и срески судови, на територији на којој важи Законик о судском кривичном поступку од 16 фебруара 1929 године, као и полицијске власти на територији целе државе, кад приме пријаву (доставу) или иначе дознаду за кривично дело за које је надлежан

Државни суд за заштиту државе, имају дужност да одмах пошаљу препис пријаве (доставе), односно препис првог свог званичног извештаја (рапорта), Државном тужиоцу Државног суда за заштиту државе, и да, не чекајући његове предлоге (наредбе), изврше све најпотребније извиђаје, па да му затим одмах непосредно пошаљу оригиналне извиђајне списе.

Извиђаје треба ограничити само на то да се трагови кривичног дела сачувају, да се учиниоци или саучесници не сакрију или не побегну, и да се, поред саслушања њиховог, прикупе најпотребнији подаци о кривици и одбрани окривљениковој.

§ 31.

Државни тужиоци у седишту окружних судова на територији на којој важи Законик о судском кривичном поступку од 16 фебруара 1929 године, кад приме пријаву (доставу) о кривичном делу за које је надлежан Државни суд за заштиту државе, дужни су да је упуте Окружном или Среском суду, надлежном за извиђаје, на даљи рад у смислу § 30, и не могу суду стављати предлог да се изјави ненадлежним, нити му упућивати друге какве предлоге.

§ 32.

Ако Државни тужилац Државног суда за заштиту државе, по примљеној пријави односно у току или по довршењу извиђаја, са разлога што сматра да дело не спада у надлеж-

ност Државног суда за заштиту државе, упути кривични предмет редовном суду на надлежни поступак, па ако тај суд нађе, у току главног претреса, према садржају раније или на главном претресу утврђених чињеница, да у делу ипак стоје обележја ког кривичног дела за које је, према одредби § 13, надлежан Државни суд за заштиту државе, суд ће прекинути претрес образложеним решењем, и послати решење са списима Државном тужиоцу Државног суда за заштиту државе. Ако се овај Државни тужилац не сагласи са мишљењем суда изнетим у решењу, затражиће од Државног суда за заштиту државе да о томе донесе своју одлуку. Ову одлуку Државни суд за заштиту државе доноси у седници, изузетно, у већу од седам судија, и та је одлука обавезна, како за Државног тужиоца Државног суда за заштиту државе тако и за редовни суд.

§ 33.

Државни тужилац Државног суда за заштиту државе, по примљеној пријави као и у току или по довршењу извиђаја, може кривични предмет за који је, према § 13, надлежан Државни суд за заштиту државе, уступити на редован поступак, било у целости или у појединим деловима, државном тужиоцу, односно суду, који би иначе за то био надлежан.

Ако државни тужилац Државног суда за заштиту државе, пошто је код Државног суда за заштиту државе већ отворена или доврше-

на истрага, предложи томе суду да се поступање по делу за које је, према § 13, надлежан Државни суд за заштиту државе, било у целости или у појединим деловима, уступи на редован поступак суду који би иначе био надлежан, истражни судија ће по том предлогу и поступити.

§ 34.

Државни тужилац Државног суда за заштиту државе може кривични предмет који је уступљен на редован поступак, у свако доба до отварања главног претреса, повући у своју надлежност, и поново га вратити на редован поступак.

§ 35.

Државни тужилац Државног суда за заштиту државе, подnoseћи овом суду предлог за отварање истраге против одређеног лица, може му уједно предложити да се вођење истраге повери суду који би иначе за то био надлежан, односно, на територији на којој важи Законик о кривичном судском поступку од 16 фебруара 1929 године, и којем Среском суду.

Истражни судија Државног суда за заштиту државе, управљајући своје, по предлогу Државног тужиоца, донето решење о отварању истраге, односно наређењу истражног затвора, Окружном односно Среском суду коме Државни суд за заштиту државе поверава вођење истраге, замолиће дотични суд да окривљенику, по свестраном испиту о његовој кри-

вици и одбрани, саопшти његово решење о отварању истраге односно наређењу истражног затвора, и даље поступи по § 100 Законика о судском кривичном поступку.

Ако би се, по испиту окривљеника и по саопштењу решења о отварању истраге односно наређењу истражног затвора, стање ствари, по мишљењу судије коме је поверено вођење истраге, изменило тако да не би било даљег основа за истрагу и истражни затвор, тај судија известиће одмах Државни суд за заштиту државе, и послати му записник о испиту окривљеника, не прекидајући даљи рад. Овако ће тај судија поступити и у случају жалбе или молбе окривљеникове. У оба случаја, одлуку о том доноси Државни суд за заштиту државе.

§ 36.

Због кривичних дела поменутих у § 13 мора се одредити притвор односно истражни затвор, ако закон за то дело прописује смртну казну или казну вечите робије, или оставља суду избор између тих казни и које друге казне, као и онда ако је у закону као највећа мера предвиђена робија преко десет година.

Веће Државног суда за заштиту државе може у случајевима који траже особите обзире, допустити да се окривљеник пусти у слободу уз услове § 130 Законика о судском кривичном поступку, по потреби и уз јемство, које ће веће одредити по слободној оцени.

§ 37.

Против притвора одређеног од извиђајних власти, судских или полицијских, нема жалбе. Ове власти не могу без наредбе Државног тужиоца Државног суда за заштиту државе укинути притвор који су одредиле својом писменом наредбом (решењем).

§ 38.

У случају притвора, извиђаји се морају завршити у року од осам дана од дана притварања. Изузетно, са важних разлога, Државни суд за заштиту државе може тај рок по предлогу Државног тужиоца код Државног суда за заштиту државе, а на основу списка, продужити најдаље до једног месеца.

Исто тако, Државни суд за заштиту државе може, како свом истражном судији тако и судији редовног суда коме поверава вођење истраге, са важних разлога продужи до четрнаест дана и рок за саслушање претвореног окривљеника, предвиђен у § 118 Законика о судском кривичном поступку, рачунајући га од часа кад је притвореник спроведен суду.

§ 39.

Судови и власти поменуте у § 30 код којих се окривљеник налази у притвору или истражном затвору неће га отпремити ни којем суду, па ни Државном суду за заштиту државе, и ако би окривљеник то захтевао, док

не стигне наредба Државног тужиоца при Државном суду за заштиту државе, односно Државног суда за заштиту државе.

§ 40.

О жалби на наредбу (решење) истражног судије Државног суда за заштиту државе којом се отвара истрага или наређује истражни затвор решава Државни суд за заштиту државе.

Исто тако, ако Државни тужилац Државног суда за заштиту државе предложи да се против неког окривљеника отвори истрага или одреди истражни затвор, а истражни судија није сагласан са тим предлогом, затражиће одлуку Државног суда за заштиту државе.

§ 41.

О продужењу истражног затвора, у случају § 129, одељка 3, Законика о судском кривичном поступку, одлучује Државни суд за заштиту државе по својој оцени, не везујући се за рок прописан том законском одредбом.

§ 42.

Поред случајева предвиђених у § 176 Законика о судском кривичном поступку у погледу заклетве сведока у току извиђаја или истраге, надлежна судска иследна власт заклеће сведока по саслушању, кад треба утврдити кривицу окривљеника који таји, ако против заклетве нема законских сметња.

§ 43.

Саопштавањем оптужнице окривљенику или његовом браниоцу, ова стаје на снагу.

Ако је окривљеник у затвору ван седишта Државног суда за заштиту државе, оптужница се доставља окривљенику најдаље за осам дана од дана кад ју је примио Државни суд за заштиту државе.

§ 44.

Казне као и све мере предвиђене у §§ 229 и 230 Законика о судском кривичном поступку одређује сам председавајући већа.

Ако оптуженик, и поред опомене претседавајућег већа, продужи да се непристојно влада, или ако теже наруши ред, председавајући већа га може одмах за све време трајања претреса уклонити из заседања. У овом случају прочитаће се записник о његовом испиту у припремном поступку.

§ 45.

За дела из § 231 Законика о судском кривичном поступку, сам председавајући већа изриче казне. Новчану казну одмерава према својој оцени.

У случају трећег одељка § 231 Законика о судском кривичном поступку, Државни суд за заштиту државе може свакоме одузети овлашћење да долази пред судове као заступник или бранилац по кривичним предметима, и то за време и преко шест месеци.

§ 46.

Против казни које је изрекао председавајући већа, као и против његових мера које се тичу руковођења претреса и одлука о допуштености питања (§§ 228 и 257 Законика о судском кривичном поступку), не може се тражити решење суда.

Решење суда може се тражити кад председавајући већа одбије предлог које странке да се допуни доказ или да се прибере какав нови доказ.

§ 47.

Претседавајући већа на главном претресу може садржину појединих исправа, записника или других писама, извештаја и аката, по својој оцени, и усмено објавити, ако би се читањем целог списа нанела штета државним интересима.

§ 48.

Записници поменути у § 263 Законика о судском кривичном поступку, као и записници о саслушању осумњичених лица, сведока и вештака састављени пред полицијским властима целе Државе, могу се прочитати на главном претресу и онда кад то предложи једна од странака а председавајући већа за главни претрес се с тим сагласи, или кад то председавајући већа по својој дискреционој власти нађе потребним за изналажење материјалне истине. Ако се председавајући не сагласи са предлогом које странке, одлучује суд.

Исто тако, на главном претресу могу се читати записници о казивању јавних органа као сведока и у случају поменутом у последњој реченици другог става § 263 Законика о судском кривичном поступку.

§ 49.

Претседавајући већа на главном претресу може, ради увиђаја и прибављања вештачког мишљења (§ 265 Законика о судском кривичном поступку), одредити како којег члана већа тако и ког другог судију.

§ 50.

Ако се у току главног претреса покаже да утврђене чињенице имају обележје другог кривичног дела за које су надлежни редовни судови, Државни суд за заштиту државе пресудиће и о том делу, без обзира на правну оцену дела по тужби Државног тужиоца.

§ 51.

За осуду у смислу 1 одељка § 282 Законика о судском кривичном поступку није потребна једногласност свих чланова судијског већа, већ је довољна апсолутна већина гласова, и суд ће је, осим случаја из § 61., одмах поднети, са својим мишљењем и списима, непосредно Министру правде.

§ 52.

Против пресуда и других одлука Државног суда за заштиту државе, као и против оп-

тужнице државног тужиоца тога суда нема правног лека.

§ 53.

О захтеву за понављање кривичног поступка због кривичних дела о којима је донео решење или пресуду Државни суд за заштиту државе одлучује сам тај суд по саслушању Државног тужиоца.

§ 54.

Заводе у којима ће се извршивати казне лишења слободе изречене од Државног суда за заштиту државе одређиваће Министар правде.

§ 55.

Одлуке у случајевима предвиђеним у §§ 418 и 430 Законика о судском кривичном поступку доноси Државни суд за заштиту државе.

§ 56.

Наплату новчаних казни и трошкова кривичног поступка по пресуди или решењу Државног суда за заштиту државе извршиће по постојећим прописима редовне судске или друге власти које би иначе биле за то надлежне. Државни суд за заштиту државе достављаће им оверене прописе својих пресуда и решења, са списковима трошкова кривичног поступка.

§ 57.

Молбе за помиловање у смислу прописа § 432 Законика о судском кривичном поступку поднесе се Државном суду за заштиту државе, а овај их, ако нађе особито важне разлоге за помиловање, спроводи, са својим мишљењем, непосредно Министру правде.

§ 58.

Слободан долазак у смислу § 462 Законика о судском кривичном поступку допушта Министар правде, пошто саслуша мишљење Државног тужиоца код Државног суда за заштиту државе.

§ 59

Против отсутног или одбеглог учиниоца ког од кривичних дела поменутих у § 13 Државни суд за заштиту државе може, по спроведеној истрази, држати главни претрес и изрећи пресуду у његовом отсуству, иако се он у току истраге није могао испитати. Ради одбране отсутног или одбеглог лица, Државни суд за заштиту државе поставиће му по службеној дужности браниоца, ако га он сам или лица поменута у другом одељку § 57 Законика о судском кривичном поступку не би изабрали.

§ 60.

За достављање позива отсутним и одбеглим лицима за истрагу и главни претрес важи пропис чл. 21 Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави.

§ 61.

У отсуству осуђено лице може, ако се врати, поднети Државном суду за заштиту државе захтев за поновљење поступка, по коме ће Државни суд за заштиту државе поступити, према прописима §§ 366 и сл. Законика о судском кривичном поступку. Овим поновним поступком неће се заустављати извршење казне лишења слободе.

Већ издржана казна лишења слободе урачунава се, ако у отсуству осуђено лице буде понова осуђено на казну лишења слободе. За случај промене врсте казне, суд поступа по слободној оцени у погледу трајања казне.

Смртна осуда изречена у отсуству неће се предлагати ради помиловања у смислу § 283 Законика о судском кривичном поступку. Но чим се осуђеник врати или падне у руке нашим властима, смртна осуда губи снагу, и понављање поступка покреће се по службеној дужности, тако да се кривични предмет враћа у стање истраге.

§ 62.

Сви судови и све државне и самоуправне власти даваће помоћ Државном суду за заштиту државе и Државном тужиоцу тога суда.

§ 63.

За накнаду штете Држави због кривичних дела поменутих у § 13 и забрану над имовином лица окривљених због таквих дела важе прописи Закона од 14 септембра 1929 го-

дине, о накнади штете Држави због дела ве-леиздаје и о забрани над имовином лица окривљених због таквих дела.

Закон о накнади штете итд. — у овој свесци под VIII.

IV. Прелазна и завршна наређења

§ 64.

Прописи овога Закона важе и за кривична дела учињена пре његовог ступања на снагу, ако о тим делима није суд првог степена још изрекао пресуду.

§ 65.

Овлашћује се Министар правде да, према указаној потреби, изда Уредбу за извршење овог Закона као и за даље потребне измене и допуне Законика о судском кривичном поступку, ради његове примене у Државном суду за заштиту државе.

§ 66.

Овај Закон добија обавезну снагу на дан кад се обнародује у „Службеним новинама“. Од тога дана престају важити Закон о Државном суду за заштиту државе од 31 децембра 1929 године, Уредба од 4 јануара 1930 године, о извршењу Закона о Државном суду за заштиту државе, као и сви други прописи, у колико су противни одредбама овог Закона.

III

ЗАКОН

о држању и ношењу оружја

од 14 јуна 1928

Служб. новине бр. 172 од 28
јула 1928 дод. LV стр. 685

са изменама и допунама.

ЗАКОН

о држању и ношењу оружја

I Опште одредбе.

Члан 1.

Као оружје у смислу овога закона сматра се свако оруђе, које служи за напад или одбрану и које по својој карактерној особини није намењено за домаћу употребу, нити за циљеве уметности или заната.

У спорним случајевима одлучује о томе управна власт првог степена.

Под одредбе овога закона спада и муниција за ватрено оружје.

Члан 2.

С обзиром на одредбе овога закона, оружје се дели на:

- 1) Допуштено оружје;
- 2) Недопуштено оружје;
- 3) Војничко оружје;
- 4) Оружје војничког значаја.

О класификацији оружја: § 2 Уредбе Ј. Б. Бр. 10015 у овој свесци под IV.

Члан 3.

Допуштено оружје дели се даље на:

- 1) Све врсте ловачких пушака са једном или више цеви, затим каписларе и кремењаче;
- 2) Ловачке карабине, аутоматске пиштоље и револвере свих врста, изузев оних којима је наоружана наша војска.

О ловачком и допуштеном оружју: §§ 4, 5 и 8 Уредбе Ј. Б. Бр. 10015.

Члан 4.

Као недопуштено оружје сматрају се бодови, бајонети, трорезни мачеви, пушке у штаповима, бодови у штаповима, као и свако појачање за напад способно оружје, које није намењено ни за извршење какве уметности или заната, нити за домаћу употребу (боксерска и томе слично).

О надлежности за давање дозволе: чл. 2. Уредбе Ком. Бр. 91. у овој свесци под V.

Члан 5.

За војничко оружје сматрају се топови, митраљези, све врсте бомби и граната, пушке и револвери, којима је наша војска наоружана.

Члан 6.

Као оружје војничког значаја сматра се оно, које је раније било у наоружању наше или које стране војске, којима су стране војске на-

оружане и које је у опште ефекта војничких пушака.

О војничком оружју: §§ 6 и 7 Уредбе Ј.Б.БР. 10015.

II Држање и ношење.

Члан 7.

Сматра се укинутим, према чл. 1. Уредбе Ком. Бр. 91 од 15 фебруара 1929. у овој свесци под V.

Члан 8.

За набавку и држање осталог допуштеног оружја (члан 3. тач. 2.) потребно је одобрење надлежне управне власти првог степена или одговарајућих државних месних полицијских власти.

О допуни чл. 8.: чл. 1 Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 9.

За ношење свих врста допуштеног оружја, сем случаја у чл. 7. овог Закона, потребно је одобрење управне власти првог степена или месне државне полицијске власти.

О измени чл. 9.: чл. 1. тач. 3. Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 10.

У изузетним случајевима, када је јавна безбедност угрожена, Министар Унутрашњих

дела може забранити набавку, држање и ношење оружја како појединцима, тако и читавим општинама, срезовима и бановинама.¹⁾

Члан 11.

За држање и ношење оружја историјске и уметничке вредности или особите личне и породичне важности, као и у случају када то оружје у појединим крајевима по уобичајеној традицији сачињава део народне ношње, надлежна власт дужна је одмах издати оружни лист, чим се затражи, без обзира на употребу истог оружја.

О оружном листу за ово оружје: § 30 Уредбе Ј. Б. Бр. 10015, и чл. 1. тач. 4. Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 12.

За недопуштено оружје (члан 4.), одобрење за набавку и оружни лист може дати само изузетно и са нарочитих разлога управна власт другог степена.

Члан 13.

За војничко оружје оружни се лист не може издати сем случаја ако Министар Војске и Морнарице при стрељачким утакмицама или за нарочите заслуге поклони коме такво оружје.

За држање војничког оружја које спада у службену спрему резервних официра, управ-

¹⁾ У ориг. тексту: „областима”.

на државна власт првог степена даје одобрење без таксе.

За наоружање градских стражара војничким оружјем, даје одобрење Министар Војске и Морнарице, споразумно са Министром Унутрашњих Дела.

О спортском и поклоњеном оружју: § 11, а о оружју резервних официра: § 12 Уредбе ЈББр. 10015.

Члан 14.

За пушке војничког значаја, оружни лист може дати појединцима, појединим предузећима или установама, са нарочитих разлога и у изузетним случајевима, ради личне заштите и чувања имања, управна власт другог степена.

Ако се тиче наоружања општинских стражара таквим оружјем, одобрење за то даје Бан¹⁾ о чему има да извести Министра Унутрашњих дела.

§ 14 Уредбе ЈББр. 10015.

Члан 15.

За оружје које се издаје становништву у појединим крајевима на основу Правилника Министарства Унутрашњих Дела о раздавању и ношењу војничког оружја од 27 новембра 1924 год., Ј.Б.Бр. 23682, „Службене Новине“ од 6 децембра 1924 год., Бр. 280, важе прописи истог Правилника.

Правилник Ј.Б.Бр. 23682/24 г. — у овој свесци под VI.

¹⁾ У оригин. тексту: „Велики жупан”.

Члан 16.

Јавни службеници државних и општинских, или других самоуправних власти, као и заклетни органи јавне власти које било врсте, који по својој служби или позиву имају право или им је дужност држати и носити оружје ма које врсте према природи своје службе и прописима о њеној организацији, носеће са собом исправу свога старешине о праву држања и ношења оружја, које се код њих нађе. Самоуправни органи имају известити првостепену управну власт о томе коме су издали право ношења оружја и за које оружје.

О заклетим органима: § 15 и 16 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

III Набавка и пријава оружја и издавање оружних листова.

Члан 17.

Држање допуштеног оружја из чл. 7. овог закона мора се у року од осам дана од дана набавке пријавити у чл. 7 именованој надлежној власти.

Пријава мора садржавати поред описа оружја име, занимање и становање сопственика.

О учињеној пријави издаће се реверс. Исти ће се ускратити и право на држање овог оружја одрећи лицима побројаним у члану 18 овог закона.

Исто тако мора се пријавити од ималаца и оно оружје, предвиђено у чл. 11 и 13 овог закона.

О пријави: § 17, 18, 19 и 21 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015, и чл. 1. тач. 5 Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 18.

Набавку оружја, за које се по овом Закону тражи нарочито одобрење (члан 8 и 12), надлежна власт може допустити сваком грађанину, по претходно прибављеним извештајима подручних власти о основаности потребе за оружјем и исправности молиоца, као и довољном уверењу да се оно неће злоупотребити.

Ово одобрење не могу добити:

- 1) Лица малолетна испод 18 година;
- 2) Лица стављена под полицијски надзор извршним одлукама надлежних власти;
- 3) Лица која су осуђена за злочине или кривична дела из користољубља по општем казненом закону, или се налазе за та дела под истрагом;

4) Лица која су лишена грађанске части судском пресудом, док је не поврате;

5) Лица умоболна;

6) Лица позната као кавгације, убојице или ноторне пијанице, а таквим проглашене одлуком општинског одбора своје општине.

Регистровано одобрење има после трајну важност.

§ 20 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015; о одобрењу за недопуштено оружје: § 27 исте Уредбе; чл. 1. тач. 6 Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 19.

Одобрење за ношење оружја може се допустити сваком грађанину, који испуњава услове из предњег члана и кад покаже основаност потребе за то. Оно се издаје у облику оружног листа.

§§ 22 и 23 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

Члан 20.

Оружни лист има трајну важност на свој територији Краљевине и вреди искључиво за оружје за које је издат и за сопственика оружног листа.

(Став други сматра се укинутим Уредбом Ком. Бр. 91).

Нико не може, противно овим прописима, носити туђе оружје, нити се служити туђим оружним листом, било за туђе или своје оружје.

О оружном листу: § 25 и 28—30 Уредбе Ј. Б. Бр. 10015.

Члан 21.

Надлежна власт одузеће право на држање и ношење оружја лицима, која учине какав злочин у циљу користољубља, освете и томе слично и они никад више не могу добити право на држање и ношење оружја, а може га одузети ако наступе разлози, са којих се оружни лист није могао издати, ако злоупотребе оружје и њиме учине ма какво казнимо дело по општем казненем закону или

по закону о лову и риболову и ако своје оружје и оружни лист дају другоме да носи.

О одузимању права и дозволе: § 32 и 33 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

Члан 22.

У случајевима престанка права по претходном члану, оружје се одузима од дотичног лица и чува код власти.

Овако одузето оружје чуваће се код власти шест месеци, за које време сопственик има право исто уступити или продати другоме лицу, које би према врсти оружја могло исто по прописима овог закона набавити и држати. Ако то он у овом року не учини, власт ће исто продати јавном лицитацијом и добивени новац предати сопственику.

О чувању одузетог оружја: §§ 33, 34 и 35 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

Члан 23.

Ако се сопственик оружног листа стално пресели у други срез, дужан ће бити у року од 14 дана поднети свој оружни лист новој надлежној управној власти првог степена ради евиденције.

Исто тако свака промена оружја, уступање или продаја другом лицу, има се пријавити надлежној власти.

О евиденцији: § 31 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

IV Израда, продаја и превоз оружја и муниције.

Члан 24.

Оружје и муницију могу израђивати само она лица, која су за то добила одобрење од Министра Војске и Морнарице у споразуму са Министром Унутрашњих Дела. Он издаје одобрења и за увоз истог из иностранства и извоз из земље по споразуму са Министром Унутрашњих Дела; за пушкарске и занатске радње, које врше преправке и оправке допуштеног оружја, важе одредбе закона о радњама (обртног закона).

Члан 25.

Одобрење за набавку и држање оружја, које овај закон предвиђа ради продаје, издају Банови¹⁾ на територији своје бановине²⁾ лицима која се овим пословима баве, а имају по другим законима потребна одобрења за трговање у опште. Они издају такође и одобрења за набавку и држање муниције у смислу Правила Министарства Војске и Морнарице од 25 августа 1920 год., А. Б. Бр. 837.

Члан 26.

Овлашћени продавци оружја и муниције дужни су водити књиге о продаји, о којима ће облик и ближе одредбе прописати Министар Унутрашњих Дела Правилником.

Купцима за оружје из чл. 7 овог закона могу продати по једну пушку и одговарајућу

¹⁾ У ориг. тексту: „Велики жупан”.

²⁾ У ориг. тексту: „области”.

количину муниције на основу показане им исправе о истоветности личности, а за остало оружје, за које се тражи претходно одобрење, на основу издатог одобрења надлежне власти.

Ове књиге надлежне власти могу увек прегледати, сем тога продавци су дужни почетком сваког месеца слати надлежној управној власти првог степена спискове лица, којима је продато оружје и муниција.

О вођењу књига: §§ 36—38 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015; о продаји муниције: § 40 и 41 исте Уредбе; о продаји оружја: § 42 и 43 исте Уредбе;

У погледу става 2: Чл. 1 тач. 8 Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 27.

Трговачки агенти — путници — домаћих или страних фабрика, кад путују ради трговачких закључака, могу носити само по један примерак поједине врсте оружја или муниције по претходном одобрењу Бана бановине¹⁾ у којој се фабрика налази, или пограничних бановина¹⁾, где је дотични путник прешао, ако је из иностранства.

У одобрењу ће се означити број примерака сваке врсте оружја и муниције које путник носи.

Они ни у ком случају не могу ове примерке продавати нити за то одобрење добити.

¹⁾ У ориг. тексту: „Великог жупана области”.

Члан 28.

Путници или ловци из иностранства, који желе у нашу државу доћи и оружје своје до-
нети, могу се за одобрење обратити преко
наших конзуларних власти у иностранству,
Бану пограничне бановине¹⁾ где желе у нашу
државу прећи. Ове власти оцениће могућност
одобрења с тим да се изузетно од прописа о
увозу оружја оваквим путницима одобри др-
жање и ношење оружја док се овде баве, које
ће по повратку вратити.

§ 44 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

V Казнене одредбе.

Члан 29.

Ко пропусти да пријави оружје које има,
ради регистравања, где се то по овом закону
тражи, да се казни од 1 до 5 дана затвора
или у новцу од 20 до 200 динара.

О примени казне: чл. 6 Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 30.

Ко без одобрења набави оно оружје, за
које се по овом закону тражи претходно одо-
брење, или по добивеном одобрењу изврши
набавку, а оружје не пријави ради регистро-
вања, да се казни од 1 до 10 дана затвора или
у новцу од 50 до 500 динара.

¹⁾ У ориг. тексту: „Великом жупану пограничне
области”.

Члан 31.

Ко носи оружје на које није добио одо-
брење за ношење — оружни лист, да се казни
од 2 до 15 дана затвора или у новцу од 100
до 750 динара.

Члан 32.

Ко носи оружје на које је добио оружни
лист, али без овога, да се казни новчано од
10 до 50 динара, а ко другоме да оружје и
оружни лист, да носи, или му само да оружни
лист да уз своје оружје носи, да се казни од
1 до 5 дана затвора или у новцу од 50 до 250
динара. Овако ће се казнити и онај што је
примио да носи туђе оружје или туђи оружни
лист.

Члан 33.

Ко отуђи оружје које је правилно по овом
закону држао, продајом или којим другим на-
чином, па о томе не извести надлежну власт
по чл. 23, или га да лицу које нема одобрење
за набавку и држање, а оружје је оне врсте
за које треба одобрење, да се казни од 1 до
10 дана затвора или у новцу од 50 до 500 ди-
нара. Овако ће се казнити и оно лице које
прими овакво оружје, ако је ово такве врсте
за које је потребно претходно одобрење.

Члан 34.

Ко набави, држи и носи оружје војничко,
војно или недопуштено, а нема за то одобре-
ње, да се казни од 5 до 20 дана затвора или
од 250 до 1000 динара новчано.

Члан 35.

Сваки ко продаје оружје мимо прописа овог закона тајним и недозвољеним начином, или набави, држи и продаје војничко, војног карактера или недопуштено оружје, као и свако у већој количини набављено друго допуштено оружје, ако је набавка извршена противно овом закону, ради препродаје, да се казни затвором од 1 до 6 месеци, ако према намени не би прелазило у вид каквог другог кривичног дела, казнимог по општем кривичном или другом којем закону.

Члан 36.

Продавци оружја, који за продају имају надлежно одобрење, ако продају врсту оружја лицима, која немају одобрење а по прописима овога закона потребно је одобрење, или неуредно воде књиге о количини и о продатом оружју, ускрате надлежним властима преглед истих, или на време не поднесу спискове по чл. 26, да се казне затвором од 10 до 30 дана или у новцу од 500 до 3.000 динара.

Члан 37.

Продавци, који без одобрења надлежне власти набављају или продају оружје, или набавку врше по одобрењу, али у другој врсти оружја или у већој количини, да се казне затвором од 1 до 3 месеца или новчано од 1.500 до 10.000 динара, ако дело не би према намени било по другом коме закону казнимо.

Члан 38.

Трговачки путници кад носе примерке оружја и муниције, а за то нису добили дозволу, да се казне од 1 до 10 дана затвора или у новцу од 50 до 500 динара.

Члан 39.

Све новчане казне по овом закону изричу се у корист државне касе.

Члан 40.

Уз казне за дела из чл. 30, 31, 33, 34, 35, 37, осуђиваће се и на одузимање оружја, које ће се продавати у корист државне касе лицима, која имају право држати оружје, ако није војничко. А оружје војничко предаваће се надлежним војним властима. Одузето недопуштено оружје ће се уништити, ако га управна власт не намени за какву другу употребу.

О поступку са одузетим оружјем: § 46 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

Члан 41.

Кривице по овом закону извиђају се и суде по званичној дужности.

Члан 42.

Кривице из чл. 29, 30, 31, 32, 33, 34, 36 и 38 иступна су дела — прекршаји, њихово извиђање и суђење вршиће се по прописима који у појединим покрајинама државе важе и од тамо предвиђених надлежних власти за су-

ђење иступних, — прекршајних дела. А кривице из чл. 35 и 37 преступна су дела и њих извиђају редовне иследне власти, које су у појединим покрајинама државе надлежне по општем кривичном поступку, а суде надлежни првостепени, односно срески судови.

Члан 43.

Иступне кривице застаревају за три месеца, а преступи по општем кривичном закону, који у појединим покрајинама важи.

VI Завршне одредбе.

Члан 44.

Ако се коме молиоцу не би могло по овом закону издати тражено одобрење, или ускратило право на држање већ набављеног оружја, надлежна власт издаће му о томе образложено решење најдаље у року од 30 дана.

Жалбе против овог решења могу се подносити у року од 15 дана и то:

а) на рад ниже власти као првостепене, предвиђене у чл. 8 и 9, без обзира на њихово досадање устројство, Бану,¹⁾ а против решења Бана¹⁾ Министру Унутрашњих Дела;

б) на рад Бана,¹⁾ у колико је овим законом предвиђен као првостепена власт, Министру Унутрашњих Дела.

Решења Министра Унутрашњих Дела извршна су.

¹⁾ У ориг. тексту: Велики жупан.

Жалба се предаје оној власти, која је решење издала, непосредно, или преко поште на повратни рецелис. Дан предаје не рачуна се у рок.

Члан 45.

Жалбе противу изречених осуда за учињена кривична дела, која су као иступи — прекршаји предвиђена, а које осуде изричу по појединим прописима у покрајинама надлежне власти, подносе се вишој надлежној власти у року и на начин предвиђен у члану 44 овог закона.

Одлука више власти је извршна.

Члан 46.

Радње власти о пријави и регистравању и давање реверса за држање и ношење оружја по овом закону не подлеже никаквој такси за оружје из тач. 1 чл. 3 које је слободно држати у кући.

Сва друга тражења за добијање појединих одобрења за држање и ношење и друго, подлежи такси по закону о таксама.

Члан 47.

Овлашћује се Министар Унутрашњих Дела да пропише Правилник за извршење овог закона.

VII Прелазна наређења.

Члан 48.

Ступањем на снагу овога закона, све дозволе издате по досадањим прописима за држање и ношење оружја, сматрају се као пуноважне. Имаоци овога оружја дужни су у року од три месеца, кад овај закон ступи на снагу, ово оружје пријавити надлежној власти ради регистравања и замењивања ранијих дозвола, ако је према врсти оружја по овом закону потребно, и ради замене оружног листа са трајном важношћу по чл. 20 овог закона, ако желе исто оружје даље носити. После овога рока са имаоцима који не поступе овако примениће се прописи овога закона.

§ 48 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

О измени овога прописа: чл. 7 и 8 Уредбе Ком. Бр. 91.

Члан 49.

Сви имаоци оружја, који по досадашњим прописима нису имали никаквих одобрења, дужни су у року предвиђеном у предњем члану да исто пријаве надлежној власти ради регистравања и издавања потребних одобрења, према врсти оружја, ако су таква по овом закону потребна, а имаоци испуњавају услове по овом закону. Ако у остављеном року овакви имаоци не поступе, примениће се према њима прописи овога закона.

§ 48 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

Члан 50.

Пушке и револвери, који имају карактер војничког оружја према чл. 6 овог закона, ако се по ступању на снагу овог закона налазе код народа, одузеће се од сопственика на захтев Министра Војске и Морнарице и предати војним властима. За одузето оружје војне власти даће сопственику другу невојничку пушку, коју може по прописима овога закона држати, или исплатити вредност по оцени комисије, сем случаја ако је такав сопственик недозвољеним каквим путем такво оружје прибавио.

Имаоци овога оружја дужни су исто у року предвиђеном у чл. 48 пријавити надлежним полицијским властима ради регистравања. Ко то не учини у остављеном року, па се доцније код њега нађе, поступиће се по прописима овога закона.

§ 48 Уредбе Ј.Б.Бр. 10015.

Члан 51.

Ако би се код ратника и ратничких породица по ступању на снагу овога закона налазила пушка или револвер, ма и војничка (чл. 6), које су задржали као успомену ратника за учешће у ослободилачком рату, такво оружје има се сматрати као оружје из чл. 11 овог закона и с њиме ће поступити по прописима овог закона.

Члан 52.

Све казне изречене до дана ступања на снагу овога закона по досадашњем закону о

држању и ношењу оружја, у колико нису још извршене, опраштају се, а у колико започети поступци не буду завршени до дана ступања на снагу овога закона, продужиће се по овоме.

VIII Закључак.

Члан 53.

Од дана када овај закон ступи на снагу престаје важити закон од 18 фебруара 1922 год., и Правилник за његово извршење од 7 августа 1924 године, Ј.Б.Бр. 15520, као и сви други закони, законске одредбе и прописи који су противни овом закону.

Члан 54.

Овај закон ступа на снагу кад га Краљ потпише, а обавезну снагу добија кад буде у „Службеним Новинама“ обнародован.

Препоручујемо Нашем Министру Унутрашњих Дела да овај закон обнародује, свима Нашим Министрима да се о извршењу његовом старају, властима заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравашу.

IV

УРЕДБА

Министра Унутрашњих Дела за извршење
закона о држању и ношењу оружја

ЈББр. 10015 од 1 јула 1928

Служб. новине, бр. 173 од 30
јула 1928 дод. LVI стр. 696.

УРЕДБА

Министра Унутрашњих Дела за извршење закона о држању и ношењу оружја.

На основу чл. 47 Закона о држању и ношењу оружја од 14 јуна 1928 („Службене Новине“ Бр. 72-LV од 28 јула 1928 год.) прописујем за извршење истог закона Правилник, који гласи:

I Опште одредбе.

§ 1.

Кад се у овом Правилнику означаје члан, а не помиње се односни закон, тај члан односи се на Закон о држању и ношењу оружја.

§ 2.

У спорним случајевима, да ли се какав предмет има сматрати за оружје у смислу овог закона или не, надлежна управна власт мора утврдити, да ли је тај предмет способан за успешан напад или одбрану. Она ће исто тако испитати, за коју се употребу дотични предмет израђује, односно је ли био прерађен са

намером, да се првобитна сврха промени за напад или одбрану. Према томе управна власт определиће предмет, па ако га сматра за оружје, одредиће и врсту, у коју спада према подели по члану 2.

§ 3.

Као муниција сматра се сваки предмет, који је нарочито спремљен, да својим експлозивним ефектом служи циљу означеном у чл. 1 па и сами експлозивни сваке врсте, који се употребљавају за непосредно или посредно пуњење ватреног оружја.

§ 4.

Као ловачке пушке у смислу тач. 1 чл. 3 имају се сматрати све врсте обичних пушака за сачму, које служе за лов, а немају нарочите направе за усавршавање технике паљења и гађања.

§ 5.

Под ловачким карабинима треба разумети ловачке пушке за зрно (куршум) са једном или више цеви, од којих нека може бити и за сачму; овамо спадају и све за ловачке сврхе преправљене војничке пушке, које имају бар измењену нараву за нишањење и други окидач за убрзано паљење.

§ 6.

Министарство Војске и Морнарице доставиће Министарству Унутрашњих Дела списак

пушака и револвера, којима је наоружана наша војска и који ће се на основу тога сматрати војничким оружјем.

У спорним случајевима, да ли ће се неко оружје сматрати у смислу чл. 5 као војничко или не, управна власт доставиће исто оружје надлежној Команди Дивизијске Области и тражити мишљење, а одлуку о врсти оружја донеће на основу тога мишљења првостепена управна власт у смислу чл. 1 ал. 2.

§ 7.

У спорним случајевима, да ли ће се које оружје сматрати као оружје војничког значаја у смислу чл. 6, поступиће се сходно одредбама предњег параграфа.

§ 8.

Оружје у смислу закона о држању и ношењу оружја, које према одредбама чл. 4, 5 или 6 не потпада под врсте оружја, означене у чл. 2 тач. 2, 3 односно 4, има се сматрати као допуштено оружје по чл. 3 тач. 2, у колико ово нису ловачке пушке, каписларе и кремењаче.

Допуштено оружје у смислу чл. 3 ал. 2 јесте и хладно ловачко побочно оружје (ловачки нож) па и флоберти и пушке на компримирани ваздух, ако се по своје ефекту у опште могу убрајати у оружје.

Пушке на опругу (перо), које служе за гађање у мету, не потпадају под одредбе закона о држању и ношењу оружја.

II Држање и ношење оружја.

§ 9.

Сматра се укинутим према чл. 3 Уредбе Ком. Бр. 91.

§ 10.

Сматра се укинутим према чл. 3 Уредбе Ком. Бр. 91.

§ 11.

На стрелиштима, одобреним од надлежне опште-управне власти, чланови стрељачких и ловачких удружења могу употребљавати оружје за гађање и без оружног листа.

Ако Министар Војске и Морнарице, при стрељачким утакмицама, или за нарочите услуге поклони коме војничко оружје, онда ће Министарство Војске и Морнарице о томе поклону извести у року од 8 дана надлежну првостепену управну власт ради евиденције, а иста ће о томе издати поклонопримцу уверење без таксе.

Ово важи и за случај, ако је такав поклон учињен каквом заслуженом удружењу.

Ако поклонопримац намерава војничко оружје носити мора тражити на основу издаог му уверења оружни лист, који ће издавати управна власт другог степена, наводећи у истоме и решење Министра Војске и Морнарице.

§ 12.

Министарство Војске и Морнарице обавестиће Министарство Унутрашњих Дела, које

војничко оружје спада у службену спремину резервних официра.

Ради одобрења за држање војничког оружја резервни официри ће се обратити пријавом без таксе надлежној опште-управној власти првог степена са описом оружја и уверењем о њиховом чину у војсци. Место овог службеног уверења може послужити и доказ о чланству у Удружењу резервних официра.

§ 13.

Управе градова, чије су страже наоружане војничким оружјем, или које желе своје стражаре наоружати војничким оружјем, обратиће се образложеним молбама надлежним путем Министру Унутрашњих Дела, који ће потребно предузети ради одобрења од стране Министра Војске и Морнарице.

Наредба о раздавању, држању и ношењу војно-државног оружја, (државним органима и јавним службеницима) од 24 маја 1934.

§ 14.

Управна власт другог степена водиће нарочиту евиденцију оружја војничког и војничког значаја, за које је издала оружни лист односно одобрење за наоружање општинских стражара.

Првостепена управна власт, која је издала одобрење по § 12 овог Правилника, послаће ради евиденције потребне податке претпостављеној управној власти.

§ 15.

Као заклетни органи са значајем јавне страже у смислу чл. 16 сматраће се, када врше стражарску службу и чувари у приватној служби, који су према постојећим прописима положили заклетву код надлежне управне власти. У томе случају ови органи треба да носе службени знак и исправу о праву држања и ношења оружја, коју исправу издаје надлежна власт по положеној заклетви.

§ 16.

Када јавни службеници и органи са значајем јавне страже, за које у служби није прописано да носе униформу или нарочите службене знаке на основу чл. 16 носе оружје, треба да имају при себи и уверење о идентитету са фотографијом, које се може издати уједно са исправом о праву држања и ношења оружја.

У исправи мора се тачно означити подручје (реон) и служба на коју се односи право држања и ношења оружја.

III Пријава оружја и одобрење власти.

§ 17.

Пријава оружја може се извршити писмено или усмено.

Пријаву је дужан учинити ималац оружја (домаћин у случају из чл. 7) односно његов законити заменик.

Пријави подлежи и оружје, које се набавља на основу одобрења по чл. 18 и непри-

јава се кажњава по чл. 30. Исто тако пријави подлежи и оружје које се наследи.

Пријава оружја мора се поднети првостепеној државној управној (полицијској) власти где ове у месту општине има а где ове нема онда општинској власти.

О пријави: чл. 5 Уредбе Ком. Бр. 91.

§ 18.

Државна полицијска, односно општинска власт, кад прими пријаву по предњем параграфу, уписаће исту у „Регистар пријављеног оружја“ (формулар под I), у коме ће бити следећи податци: 1) текући број, 2) име, 3) занимање, 4) место становања имаоца оружја, 5) количина, врста и опис оружја, 6) напомена. На крају регистра води се азбучни (алфабетски) индекс, са ознаком имена и текућег броја регистроване пријаве.

Првих осам дана месеца јануара и јула сваке године општинска власт мора послати претпостављеном среском начелнику¹⁾ препис свих уписа у Регистар за истекло полгође, ну срески начелник може у случају потребе наредити и чешће извештавање о променама и пријављивање новог оружја.

Пријаву војничког оружја резервних официра општина мора најкасније у року од три дана упутити претпостављеном среском начел-

¹⁾ У ориг. тексту: „поглавару“. Ова измена извршена је и у даљем тексту.

нику ради одобрења у смислу чл. 13 односно § 14 Правилника.

О поступку: чл. 5 Уредбе Ком. Бр. 91.

§ 19.

Државна ће полицијска односно општинска власт о сваком упису у Регистар пријављеног оружја издати имаоцу истога реверс: „Потврду о пријави оружја“ (формулар под II).

Ове формуларе штампа Државна Штампарија и то: посебно ћирилицом, посебно латиницом, а посебно на словеначком језику, и по одређеној цени, као предмет државног монопола слаће их на тражење општинама односно полицијским властима.

Ова ће се потврда сматрати као одобрење за држање пријављеног оружја.

Ако се пријави оружје из тач. 1 чл. 3 пријава и реверс не подлеже у смислу чл. 46 никаквој такси.

О упису у регистар: чл. 5. Уредбе Ком. Број 91.

§ 20.

Ако оружје пријављује лице, које у смислу чл. 18 не може добити одобрење за набавку, општинска власт треба о томе да направи записник, ако пријава није поднесена писмено, и да пошаље пријаву са својим извештајем претпостављеном среском начелнику, који ће по предмету донети одлуку сходно чл. 17 ал. 3.

§ 21.

Молбе за одобрење за набавку и држање, односно ношење оружја треба да садржавају: име, занимање, место становања и године молиоца, као и навод којим се показује основаност потребе за оружје; даље треба тачније означити оружје, које се набавља односно жели носити.

Све молбе треба поднети преко надлежне општине или непосредно надлежној државној управној (полицијској) власти. Општина је дужна у спроводном извештају јавити, да ли постоје у погледу молиоца препреке у смислу чл. 18 тач. 1 до 6.

По овим прописима треба поступити и у случајевима када се тражење односи само на држање оружја из чл. 3 тач. 2.

§ 22.

Државна управна (полицијска) власт по поднетој јој молби прибавиће извештаје подручне власти у смислу чл. 18, или мишљење подручних органа јавне безбедности, па по оциени свих околности издаће одобрење или донети решење, којим се моилац одбија од тражења.

§ 23.

Одобрење за набавку и држање оружја даје се за тачно означену врсту и број оружја и оправдава набавку у року од једне године. Тај се рок мора у одобрењу речима исписати.

На основу овог одобрења набављено оружје мора се пријавити државној управној

(полицијској) власти, која ће тада издати „Потврду“ која је предвиђена § 19 овога Правилника.

Ако наступе разлози из чл. 21, надлежна управна власт одузеће ово одобрење својим решењем у смислу § 32 Правилника.

§ 24.

Државна првостепена управна (полицијска) власт води „Регистар о издатим одобрењима за набавку и држање оружја“ (формулар под III).

На крају регистра води се азбучни (алфабетски) индекс у који се уписује име лица, коме је одобрење издато и текући број у регистру.

§ 25.

Оружни лист даје право на држање и ношење оружја и оправдава набавку одговарајуће количине муниције.

§ 26.

Ако је оружје, поменуто у чл. 11, војничко или војничкога значаја, првостепена управна власт издаће оружни лист само онда ако стоји случај из чл. 51.

§ 27.

Ко тражи оружни лист за недопуштено оружје, мора ово оружје тачно описати и навести разлоге, који изискују потребу држања и ношења оваквог оружја. Ово важи и за мол-

бе, којима се тражи одобрење за набавку, односно држање недопуштеног оружја.

Бан,¹⁾ испитаће исцрпно разлоге наведене у молби, па ће према значају дотичног оружја одлучити, сматра ли те разлоге довољним а молиоца поузданим за изузетно одобрење.

§ 28.

Формуларе оружног листа штампаће Државна Штампарија у Београду и то: посебно ћирилицом, посебно латиницом, а посебно на словеначком језику, и по одређеној цени, као предмет државног монопола, слаће их Бановинама — односно првостепеним државним (полицијским) властима.

Оружни листови штампаће се на светлоплавом полутврдом ткиву за употребу првостепених власти, а на ружичастом полутврдом ткиву за употребу и издавање од стране другостепених власти; они ће се састојати из два листа величине 15×11 см.

Формулар за оружни лист прописује се у прилогу под IV.

Само на овим формуларима надлежне власти могу издавати оружне листове.

§ 29.

Надлежна управна власт води „Регистар оружних листова“ (формулар под V).

На крају регистра води се алфабетски (азбучни) индекс, где се уписује име имаоца оружног листа и текући број у регистру.

¹⁾ У ориг. тексту: „Велики Жупан“. Измена је свуда извршена.

§ 30.

Оружни лист по чл. 11 издаваће се на формулару под VI, штампаном на белом полутврдом ткиву и са натписом: Издато на основу чл. 11 Закона о држању и ношењу оружја.

Оружни лист који се издаје у случају, кад оружје у појединим крајевима сачињава део народне ношње, треба да садржи и напомену: „Важи само уз народну ношњу“.

О овим оружним листовима водиће се евиденција одвојено на крају општег регистра оружних листова.

§ 31.

Оружни листови, издати од других власти, који се подnose у смислу чл. 23 ради евиденције, добијају у односној рубрици визу надлежне власти, и уписује се на текући број у регистар исто тако као ново издати оружни листови. У томе случају као напомена у регистру мора се уписати име власти, која је оружни лист издала, текући број и дан издавања.

§ 32.

Ако надлежна власт одузима право на држање и ношење оружја у смислу чл. 21, мора о томе издати образложено решење и навести разлоге, који су је за то руководили. Но у случају да се некоме решењем за свагда одузима право на оружни лист, то се мора у истој изрично навести; али оваква одредба има у закону ослободила само онда, ако је донета због учињеног злочина из користољубља или осве-

те, а због каквог другог злочина једино у случају ако је исти извршен оружјем.

§ 33.

У решење, донето у смислу чл. 21, треба унети и одредбу, да се једновремено са оружним листом одузима и оружје ради даљег поступка по одредбама чл. 22.

По правомоћности решења управна ће власт одредити одузимање оружног листа и оружја, ако исто није одузето већ приликом истраге о казненем делу.

О одузетом оружју треба сопственику одмах издати признаницу. Одузимање оружја извршиће државни орган јавне безбедности и чуваће га у име првостепене управне власти, ако их ова за то овласти.

За оружје војничко или војничког значаја поступити по § 46.

Ако се сопственик у року од шест месеци није послужио правом из чл. 22 ал. 2, првостепена управна власт мора оружје преузети на чување, док не одреди продају јавном лиценцијом.

§ 34.

Органи, који преузимају оружје на чување, лично су за исто одговорни као службени инвентарни предмет и дужни су водити годишњи „Инвентар одузетог оружја“ (формулар под VII).

Свако одузето оружје мора носити по две добро причвршћене (једну налепљену, а другу

вртцом привезану) ознаке текућег броја, под којим је заведено у инвентар одузетог оружја.

§ 35.

У месецу јулу и децембру сваке године првостепена управна власт, која је на основу члана 22 односно чл. 40 одузела оружје, расписиће јавну лицитацију и продаће га.

Распис лицитације мора се јавно обнародовати 14 дана пре исте истицањем објаве на улазу државног управног надлештва и на уобичајен начин преко општине, у којој се надлештво налази.

За важност лицитације потребна су најмање два лициганта.

О лицитацији саставиће се записник, на коме ће лицигант са највећом понудом потврдити пријем оружја и плаћену суму.

О уступању на лицитацији: чл. 4. Уредбе Ком. Бр. 91.

IV Продаја и превоз оружја.

§ 36.

О промету оружја и муниције сваки овлашћени продавац мора водити Књигу о набавци и Књигу о продаји оружја и муниције. Ове књиге, морају бити довољне за уписивање промета за 5—10 година, ако обим трговачког саобраћаја не би тражио изузетак од овог прописа.

Поменуте књиге треба да су повезане тврдим корицама а хартија перфорирана и на десној корици унутра вртцом причвршћена вошта

ним печатом првостепене државне управне (полицијске) власти. На првој унутрашњој страни књиге ставља се тачна ознака трговачке фирме продавца и име власника фирме. Испод ознаке фирме продавца надлежна управна власт потврдиће, кад јој се књига ради печатења поднесе, исправност књиге; ову ће потврду обновити ако би се власник променио.

§ 37.

Књига о набавци оружја и муниције мора се водити са следећим рубрикама:

- 1) текући број;
- 2) дан пријема робе;
- 3) количина и врста оружја;
- 4) количина и врста муниције;
- 5) фирма код које је роба набављена;
- 6) датум и ознака фактуре;
- 7) одобрење власти;
- 8) напомена.

На закључку сваке године испод последњег уписа треба подвући црту и сравнити сву набављену и продату робу, а разлику (салдо) уписати под црту у рубрикама 3—4. Салдо се не преноси на наредну годину.

§ 38.

Књига о продаји оружја и муниције мора се водити са следећим рубрикама:

- 1) текући број;
- 2) дан пријема робе;
- 3) количина и врста оружја;
- 4) количина и врста муниције;

- 5) лице коме је роба продата (адреса);
- 6) одобрење власти, на основу кога се продаје (врста одобрења, број и датум);
- 7) напомена.

На закључку сваке године испод последњег уписа треба подвући црту и уписати збир у рубрикама 3—4. Овај ће се збир уписати приликом годишњег савјивања у књизи за набавке.

§ 39.

Као одговарајућа количина муниције из чл. 7 може се сматрати највише 25 метака или 0.25 кгр. обичног барута. Ова ће се количина продавати на основу исправе о истовестности личности, коју издаје власт, код које се оружје пријављује.

О дозвољеној количини продаје: чл. 3 тач. 2, Уредбе Ком. Бр. 91.

§ 40.

На основу показаног оружног листа продајци муниције могу продавати највише 50 метака односно 0,50 кгр. барута по сваком комаду уписаног оружја.

Имаоцима ловачке карте или исказнице о чланству у ловачком удружењу може се продати на основу оружног листа највише 1000 комада ловачких метака, од којих може бити са зрном највише 200 метака, односно један килограм барута.

§ 41.

Изузев случаја из §§ 39 и 40 продајци муниције продаваће експлозиве само на основу упутнице првостепене државне управне (полицијске) власти.

Упутнице за продају експлозива надлежна власт продаваће на таксирану молбу заинтересованог лица, оцењујући све меродавне околности са нарочитом пажњом на оправданост количине. Упутнице не подлеже никаквој такси.

Оне се издају из блока (формулар под VIII), тако да дупликат остане код власти.

Приликом продаје експлозива продавац је дужан одузети оригиналну упутницу ради свога покрића.

§ 42.

Продајци оружја смеју продавати оружје из чл. 3 т. 1 на основу исправе о истовестности личности а остало оружје на основу одобрења за набавку и држање оружја. На обе исправе продавац оружја мора потврдити печатом (штамбиљом) фирме и потписом, да је набавка извршена и тиме одобрење за набавку угашено. Ако одобрење за набавку и држање гласи на више комада односно врста оружја, продавац у потврди мора тачно означити број и врсту продатог оружја, како би се видело, је ли и у колико добијено одобрење исцрпљено.

О продаји: чл. 3 тач. 3, Уредба Ком. Бр. 91.

§ 43.

Месечне спискове о продатом оружју и муницији продавци су дужни послати најкасније до 10 сваког месеца својој државној првостепеној управној (полицијској) власти; у списку морају означити адресу купца и количину и врсту набављеног оружја односно муниције.

Полицијска власт скупља поменуте месечне спискове у корице за поједине фирме. Ови спискови служе властима као помоћно средство приликом ислеђивања кривичних дела и контролисања тачног извршења прописа овог закона.

§ 44.

Ако путник из иностранства не би могао благовремено обавити формалности из чл. 28 а утврђено је да је ловац и има препоруку од наше конзуларне власти, Бан¹⁾ пограничне бановине²⁾ може за поједини случај, на непосредну молбу, издати најкраћим путем одобрење за држање и ношење оружја.

Лицима из чл. 28 редовним путем издато одобрење за држање и ношење оружја, важи најдаље за једну годину и то у вези са путним документима, које треба у решењу навести.

Власти не могу издавати формалне оружане листове странцима, који немају редовног пребивалишта на нашој територији.

¹⁾ У ориг. тексту: „Велики жупан”

²⁾ У ориг. тексту: „области”

V Казнене одредбе.

§ 45.

Кад опште-управне (полицијске) власти изричу казне по одредбама Закона о држању и ношењу оружја, дужне су у сваком случају изрицати у првом реду новчану казну; но у пресуди мора се уједно навести и одговарајући број дана затвора, који ће се извршити тек за случај неутеривости (ненаплативости) новчане казне.

Ако кажњено лице приликом саопштења пресуде изјави да не може платити новчану казну, може се казна затвора извршити.

§ 46.

Са оружјем, одузетим на основу чл. 40, поступиће се по §§ 34 и 35.

Ако је војничко или војничкога значаја оружје одузето на основу чл. 22 или 40, управна власт наредиће предају истог надлежној команди војног округа.

Поништај недопуштеног оружја обавиће се на крају године. У томе случају комисијски ће се утврдити предмети, који према извештају о одузетом оружју долазе у обзир, а поништај извршиће се тако, да дотично оружје више не буде могло служити првобитном или сличном циљу. Ако то не би било могуће, предмет ће се на згодном месту закопати, како би била искључена свака злоупотреба.

О поништају начиниће се комисијски записник, у коме ће се навести инвентарни бројеви поништеног оружја.

§ 47.

За извиђање и суђење иступних (прекршајних) дела по овом закону надлежне су опште управне власти првог степена односно државне месне полицијске власти где ове постоје.

Жалбе на овакве одлуке подnose се другостепеној управној власти, чије је решење извршно.

VI Прелазна наређења.

§ 48.

У погледу пријава и регистравања оружја у смислу чл. 48, 49 и 50 треба примењивати прописе §§ 17, 18, 19, 20, 21, 22 и 23 Правилника.

Државне полицијске односно општинске власти, морају одмах после истека тромесечног рока из чл. 48 саставити регистар пријављеног оружја по прописима § 18 Правилника; најдаље за 14 дана после овога рока општинске власти морају послати препис регистра и индекса своме среском начелнику¹⁾ који ће их ставити у омоте, чувати сређене по општинама и употребљавати за даље вођење евиденције пријављеног оружја.

§ 49.

Оружни листови издати за 1928 год. морају се у року од три месеца вратити надлеж-

¹⁾ У ориг. тексту: „поглавару”

ној власти ради замене новим оружним листом са трајном важношћу.

У томе циљу општинске власти позваће једним огласом имаоце оружних листова, да исте у року од месец дана предаду општинској канцеларији на реверс. Општинска власт ће одмах по истеку тога рока послати све оружне листове надлежној државној управној (полицијској) власти првог степена, која ће извршити замену најдаље до краја месеца септембра 1928 године. Лица, која се најкасније до 10 септембра ове године не буду одазвала позиву општинских власти или која траже замену старих дозвола, морају од надлежне управне власти тражити замену писменом молбом, непосредно или преко општине.

§ 50.

С обзиром на пропис чл. 48 да се све по досадањим прописима издате дозволе сматрају као пуноважне, неће се приликом замене ових дозвола (оружних листова) наплаћивати никакве нове таксе, а у рубрици за таксену марку уписаће се речи: „Такса плаћена по дозволи Број... 192... год.”

§ 51.

О пријавама оружја војничког значаја надлежна управна власт издаће реверс у смислу § 19. Ако ималац таквог оружја тражи оружни лист, издаће му се само онда, ако постоје услови из чл. 51.

Ако се у смислу чл. 50. на захтев Министра Војске и Морнарице одузима оружје војничког значаја, процена оружја, изузев случаја да је оружје недозвољеним путем прибављено, извршиће се преко комисије, у којој мора учествовати и изасланик државне управне власти. Бан одредиће, која ће власт у седишту надлежне војне команде преко свог представника учествовати у процени, а Министарство Војске и Морнарице саопштиће Бану која је команда у поменутом случају надлежна. У случају да се одређена команда налази на територији друге бановине, одређивање изасланика извршиће Бан споразумно са интересованим Бановима.

§ 52.

У колико започети поступци по кривицама до дана обнародовања овог закона нису завршени, иследне односно судске власти одвојиће случајеве кривица из чл. 35 и 37, па ће примењујући ове одредбе донети пресуде а све остале списе (предмете) уступиће по чл. 42 надлежним опште-управним властима првога степена ради даљег поступка.

VII Закључак.

§ 53.

Управним властима ставља се у дужност, да предмете по закону о држању и ношењу оружја решавају хитно. У случају да се појаве нејасности у погледу општег примењивања одредаба поменутог закона, управне вла-

сти затражиће надлежним путем од Министра Унутрашњих Дела потребна објашњења, односно упуства ради једнообразног извршења закона.

§ 54.

Ова Уредба ступа на снагу са даном њене објаве у „Службеним Новинама”.

Уредба је издата под потписом Министра унутрашњих дела.

V

УРЕДБА

Министра Унутрашњих Дела

о држању и ношењу оружја којом се прописује Правилник за извршење чл. 12 Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави

Ком. бр. 91 од 15 фебруара 1929.

Служб. новине, бр. 42 од 20
фебруара 1929 год. XIX стр 201.

УРЕДБА

Ком. бр. 91

С обзиром на чл. 12. односно чл. 20. Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави од 6. јануара 1929. год. („Службене Новине” бр. 19—IV од 11. јануара 1929. год.), државне опште-управне (полицијске) власти примењиваће Закон о дожању и ношењу оружја од 14. јула 1928. год. („Службене новине” бр. 172—LV од 28 јула 1928. год.) и Уредбу Министра Унутрашњих Послова од 28. јула 1928. год., за извршење Закона (Службене Новине” бр. 172—LVI од 30. јула 1928. год) уважавањем следећих прописа:

I Прописи, који се односе на законе.

Члан 1.

1. Члан 7. сматраће се укинутим.
2. У погледу члана 8.:

За набавку и држање допушеног оружја, побројаног у чл. 3. Закона (тач. 1 и 2) потребна је дозвола (одобрење) надлежне опште-управне власти првог степена или одговарајућих државних месних полицијских власти.

3. У погледу члана 9.:

За ношење свих врста допуштеног оружја потребна је дозвола (оружни лист) опште управне власти првог степена или месне државне полицијске власти.

4. У погледу члана 11.:

За држање и ношење оружја историјске и уметничке вредности или особите личне и породичне важности, као и у случају кад то оружје у појединим крајевима по уобичајеној традицији сачињава део народне ношње, надлежна власт може издати оружни лист, чим се затражи, без обзира на употребу истог оружја.

5. У погледу члана 17., првог става:

Држање допуштеног оружја мора се у року од 8 дана од дана набавке пријавити у чл. 8. именованој надлежној власти.

6. Прописи чл. 18. односе се на допуштено оружје из чл. 3. тач. 1. и 2. као и на недопуштено оружје из чл. 4. Закона.

7. Члан 20. други став, сматра се укинутим.

8. У погледу чл. 26., другог става:

Купцима могу овлашћени продавци оружја продавати оружје само на основу одобрења за набавку и држање оружја, издатог од надлежне власти у смислу §-а 23. Уредбе.

Члан 2.

Потребну дозволу за набавку и оружни лист за оружје из чл. 4. Закона (недопуштено оружје) даваће и даље државна опште-управна власт II степена у смислу чл. 12. Закона и §-а 27. Уредбе.

II Прописи, који се односе на Уредбу.

Члан 3.

1. Параграфи 9. и 10. сматрају се укинутим.

2. У погледу параграфа 39.:

Продавцима муниције дозвољено је продавати имаоцима дозволе за држање оружја највише 25 метака или 0,25 кгр. обичног барута.

3. У погледу параграфа 42.:

Продавци оружја смеју продавати оружје само на основу одобрења за набавку и држање оружја, издатог у смислу §-а 23. Уредбе. На овом одобрењу продавац оружја мора потврдити печатом (штамбиљем) фирме и потписом, да је набавка извршена и тиме одобрење за набавку угашено. Ако дозвола за набавку и држање оружја гласи на више комада односно врста оружја, продавац у потврди мора тачно означити број и врсту продатог оружја, како би се видело, је ли и у колико добијена дозвола исцрпљена.

Члан 4.

Приликом лицитације одузетог оружја, на основу чл. 22. и 40. Закона односно §-а 35. Уредбе куповина може се признати само ономе лицитанту, који има дозволу за ношење оружја (оружни лист).

§ 5.

У погледу одредаба §§-а 17., 18. и 19. Уредбе од 28. јула 1928. год., прописује се:

1. Пријави подлежи оружје, за које се у смислу чл. 8. односно чл. 18. Закона добила дозвола за набавку и држање, као и оружје, које се наследило. Ова ће се пријава предати државној опште-управној (полицијској) власти првог степена, где ове у месту општине има а где нема, онда општинској власти.

2. Првостепена управна (полицијска) власт, односно општинска власт, кад примају пријаву, поменути у предњој тачци, уписаће је у „Регистар пријављеног оружја” сходно §-у 18. Уредбе. Ако је пријаву примила општинска власт, упутиће исту најкасније у року од 8 дана надлежној првостепеној опште-управној (полицијској) власти ради дозволе (одобрења за држање).

3. Општинске власти у будуће не смеју издавати „Потврде о пријави оружја” (реверс) у смислу §-а 19. Уредбе него ће исту као „Одобрење за држање оружја” издавати искључиво државна опште-управна (полицијска) власт првог степена употребом досадашњег формулара II (§ 19. Уредбе). Ову дозволу уписаће првостепена опште-управна (полицијска) власт у „Регистар о издатим одобрењима за набавку и држање оружја” и о дозволи уједно известити општинску власт, којој је пријава била предата; општинска власт ову дозволу прибележиће у „Регистар пријављеног оружја” (7 рубрика).

III Прописи о примени казне.

Члан 6.

Државне опште-управне (полицијске) власти првог степена примениће на лица, која држе оружје без дозволе у смислу чл. 5. тач. 3. ове Уредбе, казну из чл. 29. Закона.

У осталом важе, у погледу примене казни, одредбе чл. 30. до 43. Закона, у колико не буду по среди кривице, за које су предвиђене казне у Закону о заштити јавне безбедности и поретка у држави.

Уз казну предвиђену чл. 29. примениће се увек и казна одузимања оружја, предвиђена чл. 40. истог Закона.

IV Прелазна наређења.

а) Ревизија потврда о пријави оружја.

Члан 7.

Све до сада издате „потврде о пријави оружја” (реверси), које су биле предвиђене чл. 17. Зак. и §-ом 19. Уредбе, престају важити.

Ове ће потврде имаоци истих поднети преко надлежне општинске власти првостепеној опште-управној (полицијској) власти до 31. марта 1929. год.

Првостепена опште-управна (полицијска) власт ће ове потврде подвргнути ревизији у смислу чл. 18. Закона, па ће на основу чл. 8. Закона или их потврдом на истим оснажити, као „Одобрења за држање оружја”, или ову

потврду ускратити, и са оружјем поступити по чл. 22. Закона.

У првом случају, потврда ће се снабдети редним бројем регистра, таксеном марком, службеним печатом, датумом и потписом старешине.

Оснажене потврде уписаће опште-управна (полицијска) власт у „Регистар о издатим одобрењима за набавку и држање оружја”, а општинске власти прибележиће одобрење у Регистар пријављеног оружја”.

б) Ревизија оружних листова

Члан 8.

Првостепена опште-управна (полицијска) власт ће на основу аката, подвргнути ревизији, до 31. маја 1929. год., све оружане листове, издате на основу чл. 19. и 20. Закона односно §§ 25. и 26. Уредбе, и поново оценили разлоге за издавање истих.

На случај да првостепена опште-управна (полицијска) власт, поступајући по одредби чл. 21. Закона односно §-а 33. Уредбе, нађе да раније издати оружни лист треба одузети, о томе донеће решење, којим ће одузети оружни лист и оружје, а са одузетим оружјем поступити по одредбама чл. 22. Закона.

Члан 9.

Никакве казне неће се применити на лица која до 31. марта 1929. год. поднесу молбу за

дозволу држања оружја односно за оружни лист, па и ако до сада нису поднела прописану пријаву.

V Закључак.

Члан 10.

Овом Уредбом замењује се Уредба Министра Унутрашњих Послова Ком. Бр. 50, од 1. фебруара 1929. год. („Службене Новине” бр. 31.-XV од 7. фебруара 1929. год.).

Ова Уредба стаје на снагу онога дана, кад се обнародује у „Службеним новинама”.

Уредба је издата под потписом Министра Унутрашњих послова.

VI

ПРАВИЛНИК

за раздавање, држање и ношење државног
војничког оружја

Ј. Б. Бр. 23682 од 27 новембра 1924.

Служб. новине, бр. 280 од 6
децембра 1924 год. I.VII.

ПРАВИЛНИК

за раздавање, држање и ношење државног
војничког оружја.

На основу чл. 2 Уредбе о устројству Министарства Унутрашњих Дела, чл. 94 Закона о општинама и чл. 2 Закона о јавној безбедности прописујем следећи Правилник за раздавање, држање и ношење државног војничког оружја:

Члан 1.

У случајевима кад се јавна безбедност неког села или краја не може заштити средствима која предвиђа члан 3 Закона о јавној безбедности, може се изузетно општинама, установама и појединим лицима дати на руковање оружје из војничког магацина.

Члан 2.

Ти случајеви из претходног члана јесу ови:

- а) Појава хајдучије.
- б) Појава комитских или качачких банди.
- в) Опасност од напада комита или качака на насељена места, а нарочито на осамљене куће.

- г) Угрожење комуникација и објеката на истим.
- д) Чување јавних добара.
- ђ) Чување важнијих државних и приватних предузећа.
- е) Чување бачија и испаша.

Члан 3.

У напред наведеним случајевима оружје војничког система даваће се:

- 1) Члановима организације противу бугарских комита;
- 2) Грађанским лицима која суделују у потерама противу комита, качака или хајдука;
- 3) Грађанским лицима која врше службу обезбеђења комуникација;
- 4) Општинама и селима за сеоске страже;
- 5) Чуварима јавних добара;
- 6) Чуварима важнијих државних и приватних предузећа;
- 7) Чобанима и чуварима на бачијама и испашама;
- 8) Насељеницима (колонистима) а нарочито оним чије су куће (имања) осамљена.

Члан 4.

Не сме се давати на употребу војничко оружје лицима:

- 1) која нису навршила 21 годину живота;
- 2) која су осуђивана за безчастећи злочин или преступ;
- 3) која нису душевно здрава.

Члан 5.

Одлуку за издавање оружја и муниције из војних магацина, за потребе предвиђене одредбама овог Правилника, доносиће Министар Војске и Морнарице по захтеву Министра Унутрашњих Дела.

Члан 6.

Како ће се и коме из војничких магацина добивено оружје издавати, одлучује надлежни Бан¹⁾ по прибављеним извештајима и мишљењима подручних му власти и саслушању командира односне жандармеријске чете. Истом одлуком наредиће, да ли се то оружје даје на чување појединцима, или пак селима и општинама, или пак жандармеријским станицама, одакле ће се издавати грађанима кад се одреде на страже или у потере.

Члан 7.

За војничко оружје, које ће се давати на чување појединцима, предузећима, селима, општинама или жандармеријским станицама, издаваће Бан оружане листове по овом формулару:

Оружни лист

На основу чл. 6 Правилника за ношење и употребу оружја добивеног из војних мага-

¹⁾ У ориг. тексту: Велики жупан. Ова исправка спроведена је кроз цео текст.

цина, решењем мојим Бр. . . . од одобрено сам Н. Н. (или општин. установи) из среза да у смислу Правилника носи и употреби пушку, добивену из војног магацина, због настале потребе из чл. 2 и 3 Правилника.

Пушку је дужан по прописима чувати и употребити и на захтев власти увек ставити на расположење.

Бр.

Бан,

Према предњем оружном листу и одлуци Бана, издата је из магацина жандарм. вода пушка под бр. . . . система са метака.

Ор. Ст. Бр.

датум

место

Водник,

За ове оружане листове који се издају по званичној дужности ради појачања службе безбедности, не плаћа се прописна такса по закону о таксама.

Члан 8.

Све из војних магацина примљено оружје држаће се у жандармеријским магацинима и о њему ће се старати и спискове водити командир односно жандармеријске чете.

Члан 9.

Кад Бан донесе одлуку да се појединцима, предузећима, селима, општинама и жандармеријским станицама изда оружје ради потребе, предвиђене у чл. 2 и 3 овог Правилника, доставиће прописане оружане листове командиру жандармеријске чете, који ће преко дотичних жандармеријских водника наредити предају оружја по оружним листовима.

Водници ће о овако раздатом оружју и оружним листовима водити нарочити оружни списак, који ће чувати заједно са добивеним потврдама о добивеном оружју.

Члан 10.

Да се ово оружје и дата муниција држи чисто и у исправном стању, одговорни су:

- а) За пушке дате појединцима, они сами.
- б) Дате селима — сеоски кметови.
- в) Дате општинама — председници општина.
- г) Дате жандармеријским станицама — командири жандармеријских станица.
- д) Дате предузећима — сама предузећа.
- ђ) Дате чуварима, њихове старешине, односно господари.

Члан 11.

Ово оружје и муниција могу се употребити само ради самоодбране, одбране имања и појачања опште безбедности у случајевима предвиђеним у члану 2.

Члан 12.

За сваку употребу оружја или муниције противно одредбама члана 11. овог Правилника (као ради лова, при свадбама, свечаностима, празницима и томе слично) казниће се кривци, а сем тога за утрошену муницију, или том радњом оштећену пушку, платиће одговарајућу цену муниције или пушке војној каси, по прописаном ценовнику Министра Војске и Морнарице, а сем тога биће му одузета пушка.

Да би одредбе овога члана добиле и законску санкцију, Бан донеће и у своме подручју објавити наредбе на основу § 326. Казне-ног законика.

Члан 13.

Општине, села и установе предаваће примљено оружје за употребу по предњем члану само лицима која знају руковати оружјем и осталим исправним и уредним грађанима за које ће они јамчити.

Са предајом пушке на употребу истом лицу предаће се и њен оружни лист, јер без овога оружје се не може носити.

Члан 14.

Утрошена муниција, упропашћене или оштећене пушке при потерама и борбама са одметницима, или ради одбране личне или имања, као и утрошена муниција ради уништавања дивљих зверова, неће се плаћати, већ

расходovati на основи мишљења датог од стране надлежног жандармеријског водника.

Члан 15.

Непосредан надзор над овим оружјем и његовом употребом, вршиће водници односних жандармеријских водова. Њима се има доставити свака употреба оружја и они ће проценити да ли је била оправдана или не. Ако је употреба оружја била оправдана, доставиће своје мишљење њиховој службеној власти ради расходања муниције, у противном случају доставиће својој службеној власти извештај ради примене одредаба члана 12 овог Правилника.

Члан 16.

Ради надзора над извршењем одредаба овога Правилника, водници жандармеријских водова, вршиће три пута годишње ревизију свег раздатог оружја и муниције.

Ови прегледи вршиће се до 1 маја, 1 септембра и 31 децембра сваке године, подешавајући да се они обављају по могућности у недељне и празничне дане по појединим селима и општинама.

Жандармеријски водници приликом ових ревизија утврдиће:

- 1) Да ли се стање оружја и муниције слаже са њиховим списковима;
- 2) Да ли је оружје код лица којима је издато;

3) Да ли је оружје и муниција у исправном стању;

4) Да ли је муниција употребљена мимо намењене цели, зашто и колико.

Ако водни официр при овим прегледима нађе да се пушке не одржавају у исправном стању и чисто, и да је муниција трошена на друге сврхе, а не на стварну потребу, извидиће то и поступити по пропису чл. 15 Правилника.

Исто тако и команданти војних округа могу једанпут годишње приликом регрутовања извршити преглед војног оружја и муниције, ради утврђења стања у коме се оно налази и о томе подносити извештаје својим претпостављеним властима и надлежним Бановима, који ће по овоме урадити даље шта треба у смислу овог Правилника.

Измене и допуне Пов. Ј. Б. Бр. 1109 од 3. априла, 1926. С. Н. 1926 дод. XXVI стр. 12.

Члан 17.

О свакој извршеној ревизији и нађеном стању, жандармеријски водници подносиће до назначеног рока у чл. 16 извештај својој службеној власти — среском начелнику, а препис овог извештаја командиру жандармеријске чете.

На основи ових извештаја чиниће срески начелници потребне предлоге Бану.

Командири жандармеријских чета достављаће преписе извештаја жандармеријских водника — надлежном Бану и команданту жандармеријског пука (самосталног жандармериј-

ског батаљона). Ови потоњи, доставиће те извештаје Команданту Жандармерије и Команданту своје Армиске Области. Командант Жандармерије ће их доставити Министру Унутрашњих Дела и Војске и Морнарице.

Члан 18.

Пушке које се при прегледима нађу да су неисправне и неупотребљиве, слаће се односној Команди војног округа ради оправке или замене.

Члан 19.

Кад престане потреба за војничким оружјем, које је раздато по овом Правилнику оно ће се по одлуци надлежних Банова покупити опет преко жандармеријских водника и предати оним војним властима од којих је и добивено.

Члан 20.

У случајевима потребе, Бан може извршити нов распоред оружја, поступајући по чл. 6 овог Правилника.

Члан 21.

Бан, срески начелници и командири чета, вршећи и са своје стране надзор над употребом оружја по прописима овог Правилника, у случају примећене неисправности, у ма ком погледу, — противно овим прописима, предузимаће мере у границама своје надлежности.

Члан 22.

Овај Правилник не односи се на одредбе Закона о држању и ношењу оружја.

Члан 23.

ОвOME надзору не подлежи оно оружје система за чије су држање или ношење њихови притежаоци добили одобрење, оружни лист, по члану 8 Закона о држању и ношењу оружја.

Члан 24.

Овај Правилник ступа на снагу одмах. Досадање оружје које је већ раздато и налази се код појединаца, села, општина и појединих установа, има се у току месеца децембра 1924 године, од стране жандармеријских водника прегледати, пописати, па о нађеном стању да се до 31 децембра поднесу извештаји предвиђени чл. 16 овог Правилника.

Према том стању Банови наредиће да се оно распореди саобразно прописима овога Правилника.

VII

УРЕДБА

о поступку у случајевима штрајка или
нереда на железницама, у бродарству
или на пошти, телеграфу и телефону
у Краљевини.

III Бр. 5727 од 12 фебруара 1935.

Служб. новине, бр. 45 од 18
фебруара 1935 дод. IX стр. 183.

На основу чл. 17 Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави а у споразуму са Министром Војске и Морнарице прописујем

УРЕДБУ

о поступку у случајевима штрајка или нереда на железницама, у бродарству или на пошти, телеграфу и телефону у Краљевини.

Члан 1.

У случају да државни или самоуправни чиновници, службеници, дневничари, контрактурални чиновници и радници надлештава, установа и предузећа на железницама, у бродарству или на пошти, телеграфу и телефону, појединачно, у већем броју или укупно престану вршити своју службу у циљу штрајка или на случај констатовања нереда или припрема за ово, министар војске и морнарице у сагласности са министром унутрашњих послова и министром саобраћаја издајемоуће указ за позив на војну вежбу у сврху продужења рада док потреба буде трајала свих ових службеника — мушких и женских — на целој државној територији (општи позив) или

на делу ове односно у појединим саобраћајним надлештвима, установама и предузећима (делимични позив).

Од момента обнародовања Указа за позив на војну вежбу па најдаље за 12 часова, позвата лица на вежбу дужна су да се јаве надлештву, установи или предузећу где су пре тога били запослени и да продуже свој редован посао.

Члан 2.

Позивање на војну вежбу вршиће се путем објава потписатих од стране надлежних команданата војних округа и истакнутих на свима јавним местима, железничким станицама, радионицама, ложионицама, односно на бродарским предузећима и пристаништима или на поштанско-телеграфским и телефонским надлештвима и станицама као и штампањем у дневним листовима.

Позивање службеника путем објава (афиша) и новина има се сматрати као обавезно и ко се у року одређеном чланом 1 ове Уредбе не буде сам јавио на своју редовну дужност на њега ће се применити одредба члана 4 ове Уредбе.

Старешине железничких, бродарских или поштанско-телеграфско-телефонских јединица дужне су да изврше истицање ове објаве. Против старешина које не изврше или оклевају да изврше истицање објава поступиће се у смислу законских прописа.

Члан 3.

Сва лица наведена у чл. 1 ове Уредбе, која су позвата на војну вежбу за продужење њихове редовне службе, од дана обнародовања указа па за 48 сати после отпуштања са војне вежбе потпадају под војно-дисциплинско или војно-судско кажњавање за грешке, преступе и злочине, учињене на војној вежби.

Саобраћајном особљу (железничком, бродарском и поштанско-телеграфско-телефонском) за учињене кривице и злочина дела у служби и ван ове, у времену трајања вежбе, изричу казну њихове претпостављене војне старешине предвиђене чланом 5 ове Уредбе, односно војни судови оне дивизијске области, на чијој се територији налазе.

Претпостављене старешине саобраћајног особља, чим примете саботажу у служби од стране саобраћајног особља пријављују га надлежном војном старешини, који даље са тим лицима поступа по одредбама члана 5 ове Уредбе.

Члан 4.

Оно железничко, бродарско и поштанско-телеграфско, телефонско особље, које се на позив јави на војну вежбу у року одређеном чланом 1, задржава све своје редовне принадежности, Особље које се не јави на војну вежбу у року предвиђеном чланом 1, губи право на своје редовне принадежности од дана обнародовања Указа, за позив на вежбу, па до дана када се буде понова вратило на службу, било само, било силом власти.

Оваква лица поред губитка редовних принадежности за време нејављања на дужност, казниће се и у смислу законских прописа.

Лица кажњена затвором не примају своје редовне принадежности за време издржавања затвора, већ само храну у натури.

Све принадежности саобраћајног особља, позватог на вежбу по овој Уредби, спадају на терет буџета Министарства саобраћаја, односно самоуправних тела, које им исте и издаје.

Члан 5.

За одржавање дисциплине код железничког, бродарског и поштанско-телеграфско, телефонског особља, позватог на војну вежбу, за одржавање безбедности железничког, бродарског и поштанско-телеграфско-телефонског саобраћаја, као и за одржавање мира и реда у близини железничких и поштанско-телеграфско-телефонских линија, станица и пристаништа, министар војске и морнарице одредиће:

потребан број официра за *команданте*: железничких линија и станица, речних пристаништа и линија; дирекција пошта и телеграфа и теренских техничких секција; даље и

страже потребне јачине код појединих установа и објеката железничких, бродарских и поштанско-телеграфско-телефонских.

Шефови војних делегација при обласним железничким дирекцијама у случају позива на војну вежбу железничких службеника, постају команданти мрежа дотичних обласних дирекција.

Официри употребљени за напред наведене дужности за време штрајка железничких, бродарских или поштанско-телеграфско-телефонских службеника, имају право и власт коју су пре тога имали према њиховим чиновима и положајима, како је то прописано Уредбом о правима и надлежностима старешина у војсци и морнарици. Њихова је, пак дужност у одржавању реда и безбедности, као и ради правилног вршења службе на железницама, у бродарству, на пошти, телеграфу и телефону, да поред осталих предузимају и ове мере:

а) Да лише слободе, оптуже и спроведу надлежној иследној власти агитаторе и коловође штрајка и нереда, као и све оне, који се ма на који начин противе да врше свој редован посао на железницама, односно у бродарству или на пошти, телеграфу и телефону;

б) Да у случају потребе затворе и ставе под стражу канине, ресторане и магацине за снабдевање на железницама, односно код пловидбених и поштанско-телеграфско-телефонских установа, и

в) Да конфискују агитациону литературу (новине, плакате, летке и т. сл.), која има за циљ изазивање штрајка и нереда на железницама, у бродарству или на пошти, телеграфу и телефону.

Члан 6.

Техничко управљање службом на железницама, у бродарству, на пошти, телеграфу и телефону, остаје у надлежности надлежних

органа Министарства саобраћаја, а служба се отправља према важећим прописима за дотичну врсту службе у редовном стању.

Члан 7.

Док врше службу на железницама, бродарству, пошти, телеграфу и телефону, официрима и подофицирима припада, поред редовне принадлежности, још и дневница као и километража за службено путовање при одласку на дужност и повратку са исте по важећем закону о накнади путних селидбених трошкова. Ово се односи на оне официре, подофицире, капларе и редове који су упућени у места изван њихових редовних гарнизона.

Каплари и редови имају поред хране у натури и дневницу од 5 динара.

Све принадлежности напред поменутим војним лицима исплаћиваће Министарство војске и морнарице на терет буџета Министарства саобраћаја, односно самоуправног тела. Детаље око овога регулисаће министар војске и морнарице и министар саобраћаја, односно самоуправно тело.

Члан 8

У циљу потпомагања државних органа за одржавање реда и обезбеђења железничког, бродарског и поштанско-телеграфско-телефонског саобраћаја, искористиће се и добровољна помоћ од грађанства, организована од стране Министарства саобраћаја и Министарства унутрашњих послова. Сви добровољци, грађани,

за време њиховог деловања на железницама, у бродарству и на пошти, телеграфу и телефону, у случајевима штрајка и нереда, подвргавају се војној дисциплини. Грађанима, војним обвезницима, време проведено на добровољној служби на железници, у бродарству и на пошти, телеграфу и телефону, сматраће се као време проведено на војној вежби и уписиваће се у војничку исправу од стране команданта, коме су за ово време били потчињени.

Наоружање и снабдевање добровољаца оружјем, оружним прибором и муницијом вршиће војне власти — територијалне команде.

Исхрану добровољаца који врше дужност оружаних страна од дана ступања на службу до дана отпуста, врше војне команде које дају осигурање за дотичне железничке, пловидбене или поштанско-телеграфско-телефонске објекте, но с тим, да се утрошена сума новаца за исхрану свих добровољаца надокнади Министарству војске и морнарице из буџета Министарства саобраћаја, односно самоуправног тела. Дневни оброк хране ове врсте добровољаца, биће исти као и дневни оброк хране војника-редова.

Добровољци из грађанства, који се употребе за чување железничких, пловидбених и поштанско-телеграфско-телефонских линија, станица, пристаништа и објеката, добиваће од војних власти поред хране у натури и дневницу у износу као што је то предвиђено за капларе и редове у члану 7 ове Уредбе.

Државни чиновници, који буду вршили добровољачку службу, поред својих припадности, примаће и припадности предвиђене за официре у члану 7 ове Уредбе.

Механичари, занатлије и радници, слободних професија, док буду вршили добровољачку службу, добиваће награду у износу плате коју су примали они железнички, бродарски или поштанско-телеграфско-телефонски службеници, на чија су места они дошли.

Добровољци по овом члану имају бити снабдевени легитимацијом и нарочитим спољним знаком.

Члан 9.

Као помоћ за техничко вршење железничке службе на случај позива на војну вежбу железничких службеника, могу се употребити и јединице железничке команде, на захтев министра саобраћаја, а по одобрењу министра војске и морнарице.

Члан 10.

Све управне и самоуправне власти дужне су у делокругу своје надлежности да потпомогну железничке, бродарске и поштанско-телеграфско-телефонске и војне власти у вршењу службе за време трајања војне вежбе у бродарству и на пошти, телеграфу и телефону, и то: давањем потребне радне снаге и превозних сретстава, као и хватањем одбеглих железничких, бродарских и поштанско-телеграфско-телефонских службеника, агитатора и других сумњивих лица.

Члан 11.

На основу ове Уредбе, министар војске и морнарице, министар саобраћаја и министар унутрашњих послова израдиће Упут за поступање у случајевима штрајка или нереда на железницама, у бродарству или на пошти, телеграфу и телефону у Краљевини.

Члан 12.

„Уредба о поступању у случајевима нереда, штрајка и побуне на железницама у Краљевини“, од месеца децембра 1920 године, престаје важити од дана ступања на снагу ове Уредбе.

Члан 13.

Ова Уредба ступа на снагу кад се обнародује у „Службеним новинама“.

Уредба је издата под потписом Министра Унутрашњих послова.

VIII

ЗАКОН

о накнади штете Држави због дела веле-
издаје и о забрани над имовином лица
окривљених због таквих дела

Бр. 73180, од 14 септембра 1929.

Служб. новине, бр. 224 од
25 септембра 1929 дод. ХС стр.
1667.

ЗАКОН

**о накнади штете Држави због дела веле-
издаје и о забрани над имовином лица
окривљених због таквих дела.**

Члан 1.

Лице осуђено због којег од кривичних дела споменutih у члану 1. Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави дужно је да накнади Држави сву непосредну или посредну штету проузроковану јој овим делом, а поред тога још и дати Држави примерну имовинску задовољштину, коју ће суд одредити по слободној оцени, уваживши све прилике појединог случаја.

Потраживања споменута у првом ставу не застарују за три године, већ вреди за њих редовни застарни рок.

Члан 2.

За обезбеђење (осигурање) права Државе на накнаду штете предвиђеног у члану 1., Државни Суд за Заштиту Државе наредиће, на предлог државног тужиоца, забрану над покретном и непокретном имовином осумњи-

ченог, која се налази у нашој држави, ако по извиђеним чињеницама постоји основана сумња, да је он скривио које од дела споменутих у члану 1. Закона о заштити јавне безбедности и поретка у држави.

Суд ће, пре него што донесе ову одлуку, преслушати осумњиченог о разлозима и доказима сумње, ако је он у нашој држави, а зна се за његово боравиште.

Суд ће на предлог државног тужиоца, још пре него ли донесе своју одлуку о забрани, наредити потребне мере да се привремено обезбеди имовина осумњиченог.

Члан 3.

Закључак о дозвољеној забрани доставиће се државном тужиоцу и осумњиченоме или његовом законитом заступнику. Ако осумњичени не борава у нашој држави, а нема ни законитог заступника у нашој држави, доставиће се закључак стараоцу (скрбнику), кога ће му Државни Суд у исто време по службеној дужности поставити. Ако су стављене под забрану непокретнине или тражбине укњижене у јавној књизи, наредиће се у исто време забелешка ове забране у земљишним књигама (грунтовници), односно у погледу непокретнина, које се налазе у Србији или тражбина укњижених на таквим непокретнинама, прибелешка у смислу §§ 393. до 397. Законика о поступку судском у грађанским парницама за Краљевину Србију.

Закључак о забрани треба објавити једанпут у „Службеним Новинама“ и у службе-

ном листу оне бановине,¹⁾ у чијем се подручју налази имовина стављена под забрану.

Доставом закључка осумњиченом, односно његовом законитом заступнику или стараоцу, губи осумњичени право да располаже овом имовином све дотле, док траје ова забрана. Тиме се не дира у права трећих лица, стечена пре наређене забране, уколико се ово стицање не може побијати по општим прописима о праву побијања правних дела.

Члан 4.

Државни Суд за Заштиту Државе известиће о наређеној забрани онај суд, који би био надлежан за вођење старатељства (туторства односно скрбништва) у погледу осумњиченог. Тај ће суд управљати са имовином стављеном под забрану као и са имовином одсутнога. Суд ће поставити управитеља имовине, ако је то потребно.

Члан 5.

Лица, која по закону имају право да траже издржавање од осумњиченог, добиће га из прихода имовине стављене под забрану, ако живе у нашој држави и ако им је то издржавање потребно, а нису сама учесници у кривичном делу као потстрекачи или помагачи.

О таквој молби одлучује суд споменут у члану 4. Суд ће пре него што донесе ову одлуку саслушати државног заступника (државног правобраниоца).

¹⁾ У ориг. тексту: Жупанијске области.

Члан 6.

Државни Суд за заштиту Државе узимаће потраживања поменута у члану 1. у претрес и пресуђивање у кривичном поступку, ако се Држава са својим захтевима као приватни учесник придружи кривичном поступку, уколико се извиђањем и утврђивањем таквог потраживања не би одвише одуговлачило довршење кривичног поступка.

Државу заступа у погледу ових захтева државни заступник (државни правобранилац).

Члан 7.

Ако Државни Суд нађе да је окривљеник крив за које од кривичних дела поменутих у члану 1., онда ће по правилу у пресуди одмах изрећи и о потраживању Државе споменутом у члану 1. овога закона, ако се је Држава као приватни учесник придружила кривичном поступку. Но ако суд држи, да подаци кривичнога поступка не пружају поуздан основ за пресуђење овог приватноправног потраживања, онда ће Државу за ово потраживање упутити на грађанску парницу.

У осталом примењиваће се и овде прописи о приватноправним потраживањима, које предвиђа кривични поступак који вреди за поступак пред Државним Судом.

Члан 8.

Државни Суд за Заштиту Државе надлежан је и за грађанске парнице покренуте о потраживањима споменутим у члану 1. Он о-

длучује у овим стварима у већу од пет судија. У већу председава председник Државног Суда или његов заменик, а када је један и други спречен, по рангу најстарији члан већа. Чланови већа, осим председника односно његовог заменика, и њихови заменици, којих мора бити исто толико колико и чланова, бирају се у пуној седници свих чланова Државног Суда и њихових заменика коцком.

Државни Суд за Заштиту Државе расправљаће и одлучиваће о таквим парницама по прописима Законика о судском поступку у грађанским парницама од 13. јула 1929. године, који важи за поступак пред зборним судовима првога степена.

При одлучивању о таквом потраживању, веће је, у погледу питања кривње односно урачунљивости кривичног дела, везано за осуђујући кривичну пресуду.

Одлуке Државног суда о споменутим захтевима извршне су.

Члан 9.

Држава ће наплатити потраживање, које јој буде досуђено кривичном или грађанском пресудом из имовине узете под забрану, а оно што евентуално преостане од имовине, пошто се Држава потпуно намирила, вратиће се осуђенику или његовим наследницима, пошто се одбију трошкови управе и приходи уступљени за издржавање лица споменутих у члану 5.

Наплата потраживања Државе извршиће се административним путем.

Ако се окривљеник ослобођава оптужбе или се је поступак против њега обуставио, укинуће се забрана, а имовина узета под забрану вратиће се окривљенику или његовим наследницима. При томе одбиће се осим прихода уступљених за издржавање само још и они трошкови око управе, које би и сам окривљеник морао имати, управљајући уредно својом имовином.

Одлуку о укидању забране доноси Државни Суд за Заштиту Државе.

Члан 10.

Овај закон ступа у живот и добија обавезну снагу када се обнародује у „Службеним Новинама“.

РЕГИСТАР

(бројеви у загради означају чланове, ван заграде стране).

Акта, која се на претресу могу само усмено саопштавати (47) 38;

Бранилац, код Државног суда (23, 24) 28, 3;

Веће, Државног суда (25, 26) 29;

Војна вежба, обавезно одазивање у случају штрајка (3) 119, позив (2) 118, позивање штрајкача (1) 117, у случају штрајка (17) 15; побуна 6;

Војничко оружје, (2, 5) 47, 48, (6) 70, (13, 14) 51, дозвола (13) 50, неправилна набавка (34) 59, оружни лист (26) 78, раздавање ради заштите јавне безбедности 105 и даље;

Војска, употреба ради чувања безбедности (10, 11) 11;

Дисциплина, позваних на војну вежбу у случају штрајка (5) 120;

Дневнице, особља Државног суда (8) 23;

Добровољна помоћ, грађана у случају штрајка (8) 122;

Дозвола, за држање оружја (19) 54, за држање оружја — одузимање (21) 54; ко не може добити (18) 53;

Допуштено оружје, (2, 3) 47, 48, (8) 71;

Достављање, одлука Државног суда (28) 29, одлука судских по зак. о зашт. државе (21) 16, у контумационом поступку (80) 41;

Државни суд, за заштиту државе 21 и даље, надлежност (13, 14, 15) 25, надлежност за накнаду штете држави (4, 6, 7—8) 131, 132, поступак 26 и даље, састав већа (25, 26) 29, стоји под надзором Мин. правде (10) 24;

Државни тужилац, Државног суда (5, 6) 22 које послове врши (22) 27;

Државно тужиштво, Држ. суда подређено непосредно Мин. правде (10) 24;

Држање оружја, пријава 52;

Експлозив, одредбе зак. о зашт. државе (13, 14, 15) 13, продаја (41) 85;

Жалба, на решење о отварању истраге (40) 36, на казне по зак. о држању и ношењу оружја (47) 88, по зак. о држању и ношењу оружја (44, 45) 62;

Забрана, држања и ношења оружја (10) 49, на имовини окривљеника 129, 130;

Заклетва, сведока код иследне власти (42) 36;

Закон, о Држ. суду има повратно дејство (64) 43;

Закуп, издавање зграда — које потпадају под закон о зашт. државе (1) 5;

Записници, састављени код иследних власти (48) 38;

Записничар, Државног суда (7) 23;

Заставе, ради пропаганде ко носи (19) 15;

Застарелост, иступних кривица по зак. о држању оружја (43) 62;

Затвор, истражни — в. притвор;

Злочинство, по зак. о зашт. јавне безбедности, шта је (1) 5;

Знаке, ради подстрекавања ко носи (19) 15;

Извиђаји, (30, 31, 32) 31, које води полиц. власт (29, 30) 29, 30;

Извршења казни (54) 40;

Израда, оружја (24) 56;

Изузеће, држ. тужиоца код Државног суда (21) 27, судија Држ. суда (20) 27;

Истрага (35) 33, отварање (40) 36;

Истражне судије, Државног суда (4) 22, (27) 29;

Иступне кривице, по зак. о држању оружја, које су (42) 61;

Јемство, лица пуштеног да се из слободе брани (36) 34;

Казна, за дела из чл. 1. (2) 7, за повреду прописа о оружју 99, због повреде прописа о држању и ношењу оружја 87 и даље, које изриче Државни суд (16, 17) 26, по зак. о држању и ношењу оружја 58 и даље, ради одржавања реда, (44, 45, 46) 37, 38, раније изречене (52) 65;

Карабини, ловачки шта су (5) 70;

Књиге, које се воде у Државном суду (11) 24, набавке оружја (36, 37) 82, 83, о продаји оружја (36, 38) 82, 83;

Контумациони поступак, (59, 60, 61) 41, 42;

Конфисковање, оружја — в. одузимање;

Кривични закон, општи део се примењује на дела из закона о зашт. јавне безбедности (23) 4, 16;

Крив. суд. поступак, примена код Државног суда (18) 26;

Летци, који потпадају под закон о зашт. државе (1, 3, 4) 5, 7, 8;

Лицитација, одузетог оружја (4) 97, (35) 82;

Ловачко оружје, (4, 5) 70;

Ловци, из иностранства — унос оружја (28) 57, право на муницију (40) 84;

Малолетник, одредбе о надзору и старању (12) 12, старији — смртна казна (16) 26;

Манифестације, против држ. власти (20) 15;

Метеж 6;

Молба за одобрење за набавку оружја (21) 76;

Муниција, за раздато оружје 110, одобрена количина (39, 40) 84, продавци (3) 97, шта је (3) 70;

Набавка, допушеног оружја (1) 95, 96, оружја 49 и даље, оружја без одобрења (30) 58;

Надзор, над употребом раздатог оружја (15, 16) 111, (21) 113;

Надлежност, Државног суда 25 и даље, (50) 39, (4, 9) 130, 133, за извиђање иступа по зак. о држ. оружја (47) 88, за суђење кривица из Зак. о држ. оружја (42) 61, органа за издавање дозволе за држање оружја (8, 9, 11, 12) 49, 50;

Накнада штете, држави (63) 42, због дела велеиздаје 129, надлежност и поступак (4—8) 132;

Наплата, досуђене накнаде штете (9) 133;

Недопуштено оружје (2, 4) 47, 48, дозвола (12) 50, одобрење (27) 78, оружни лист (27) 78, поништај (46) 87;

Незадовољство, изазивање 6;

Непослушност 6;

Нереди, в. штрајк;

Новине, потпадање под зак. о зашт. државе (1, 3, 4) 5, 7, 8;

Новчане казне, наплата (56) 40, по зак. о држању и ношењу оружја (39) 61;

Ношење, оружја без одобрења (31, 32) 58;

Објаве, в. летци;

Одобрење, за набавку оружја (21, 23) 76, 77, за држање оружја 98;

Одузимање, дозволе за држање оружја (21) 54, права на држање и ношење оружја (32) 80, оружја (4) 97, (22) 55, оружја кад се уз казну изриче (40) 61, оружног листа (33) 81, раздатог оружја (19) 113;

Оптужница, кад стаје на снагу (43) 37, нема правног лека (52) 39;

Оружје, војничког значаја (2, 6) 47, 48, (7) 71, издавање реверса (51) 89, допуштено — набавка (1) 95, државно коме се раздаје (3, 4, 5) 106, држање и ношење 72 и даље, закон о држању и ношењу 47 и даље, јавних службеника (16) 52, класификација (2) 69, које се издаје становништву (15) 51, одредбе зак. о зашт. државе 6, 14, одузето — поступак (46) 87, одузимање (33, 34, 35) 81, 82, поклоњено или наслеђено 98, продавци (3) 97, раздато, — кад постане неисправно (18) 113, раздато — чување 109, уметничко и историјско — држање и ношење (1) 96, (11) 50, шта се сматра (1) 47, (2) 69;

Оружни лист, (20) 54, (23) 53, (25, 26, 27) 78, (31) 80, за поклоњено оружје (11) 72, за раздато државно војничко оружје (7) 107, издавање (2) 96, издат у 1928 г. (49) 88, ко неправилно употреби (32).

59, одузимање (33) 81, право на муницију (40) 84, ревизија (8) 100, формулар (28, 30) 79;

Осуде, како изриче Државни суд (51) 39;

Партије, политичке (7, 8) 9, 10.

Плакати в. летци;

Племенски раздор, (5) 8;

Побуна, в. штрајк;

Позив, на војну вежбу — у случају штрајка (2) 118;

Подела, оружја (2) 69;

Поклон, оружја (11) 72;

Полицијска власт, као извиђајна власт (29, 30) 29, 30;

Помиловање, (57) 41;

Помоћ, из иностранства б, саобраћајним властима у случају штрајка (10) 124;

Помоћно особље, у Државном суду (7) 23;

Поновљење, код Држ. суда (53) 40, код контумационе пресуде (61) 42;

Поступак, за издавање одобрења за набавку оружја (21, 22) 76, 77, кад Државни суд није надлежан (32, 33) 32, код Држ. суда 26 и даље;

Потврда, о пријави оружја (19) 76;

Предлог, за гоњење пред Држ. судом (14) 27, за отварање истраге (35) 33;

Председник, Државног суда (3) 22;

Прекид, истраге (35) 34;

Прелазна наређења, при ступању закона о држ. и ношењу оружја на снагу (48, 49, 50) 63, 64;

Преступне кривице, по зак. о држ. оружја које су (42) 61;

Пресуда, Држ. суда нема правног лека (52) 39;

Претрес, код Државног суда, 26 и даље;

Пријава, за држање оружја (17) 52, и регистровање оружја — прелазна наређења (48) 88, оружја (29) 58, (17) 74, оружја поклоњеног или наслеђеног 98;

Принадлежност, војних лица која врше службу за време штрајка (7) 122;

Притвор, (41) 36, код Државног суда (12) 25, (37, 38, 39) 35 жалба (40) 36 кад се мора одредити (36) 34;

Продавци, муниције (3) 97, оружја (3) 97;

Продаја, експлозива (41) 85, одузетог оружја (35) 82, оружја (25, 26) 56, (36) 82, (42) 85, (33) 59, оружја и муниције (3) 97, оружја — непрописна (35, 36, 37) 59, 60;

Промет, оружја (36) 82;

Пропаганда, усмена или писмена (1, 3, 4, 6) 5—9;

Протеривање, по зак. о зашт. државе (12) 12;

Путник, из иностранства, ако је ловац (44) 86, унос оружја (28) 57;

Пушке, ловачке које су (4) 70;

Раздавање, државног војничког оружја 105 и даље;

Ратници, који су задржали оружје као успомену (51) 65;

Ревизија, оружних листова (8) 100, потврда о пријави оружја (7) 99, раздатог оружја (17) 112;

Регистар, о издатим одобрењима за набавку и држање оружја 98, за набавку оружја (24) 78, оружних листова (29) 79, пријављеног оружја (18) 75, 98;

Регистровање оружја (50) 65;

Резерв. официри, одобрење за ношење оружја (12) 73;

Саобраћајно особље, позвано на војну вежбу (3, 4) 119, војна управа у случају штрајка (5) 120;

Састав, државног суда 21;

Сведок у ислеђењу (42) 36;

Смртна казна, малолетника (16) 26, у контумацији (61) 42;

Списи штампани, који потпадају под зак. о зашт. државе (1, 3, 4) 5, 7, 8; о продатом оружју (43) 86;

Стража, наоружање (13, 14) 50, 51; одобрење за оружје (13—16) 73, 74;

Странци, издавање оружног листа (44) 86;

Стрелишта, дозвола употребе оружја (11) 72;

Судије, Државног суда — чиновничка права (8) 23;

Таксе, по зак. о држању и ношењу оружја (46) 63;

Трговачки агенти, који носе оружје без дозволе (38) 60, ношење оружја (27) 57;

Трошкови поступка, наплата (56) 40;

Увиђај, Државног суда (49) 39;

Увоз, оружја (24) 56;

Удружења, која потпадају под закон о зашт. државе (1) 5, 6, политичка (7, 8) 9, 10;

Употреба, раздатог оружја 110;

Формулари, (28) 79;

Штампарски деликти, који спадају под зак. о зашт. државе (22) 16;

Штрајк, на саобраћајним средствима (1) 117, одредбе зак. о зашт. државе (17) 14;

Штрајкбрехери, (18) 15.

САДРЖАЈ

Страна

I.

Закон о заштити јавне безбедности и поретка у држави 5

II.

Закон о Државном Суду за заштиту Државе

I. Уређење суда	21
II. Надлежност	25
III. Поступак	26
IV. Прелазна и завршна наређења	43

III.

Закон о држању и ношењу оружја

I. Опште одредбе	47
II. Држање и ношење	49
III. Набавка и пријава оружја и издавање оружних листова	52
IV. Израда, продаја и превоз оружја и муниције	56
V. Казнене одредбе	58
VI. Завршне одредбе	62
VII. Прелазна наређења	64
VIII. Закључак	66

IV

*Уредба за извршење закона о држању
и ношењу оружја. — Ј.Б.Бр. 10015*

I. Опште одредбе	69
II. Држање и ношење оружја	72
III. Пријава оружја и одобрење власти	74
IV. Продаја и превоз оружја	82
V. Казнене одредбе	87
VI. Прелазна наређења	88
VII. Закључак	90

V.

*Уредба, којом се прописује Правилник за
извршење чл. 12 Зак. о заштити јавне
безбедности и поретка у Држави —
Ком. бр. 91.*

I. Прописи који се односе на законе	95
II. Прописи који се односе на Уредбу	97
III. Прописи о примени казне	99
IV. Прелазна наређења	99
а) Ревизија потврда о пријави оружја	99
б) Ревизија оружних листова	100
V. Закључак	101

VI.

*Правилник за раздавање, држање и
ношење државној војничкој оружја 105*

VII.

*Уредба о поступку у случајевима
штрајка или нереда на железни-
цама, у бродарству или на по-
шти, телеграфу и телефону Кра-
љевине* 117

VIII.

*Закон о накнади штете Држави збој
дела велеиздаје и о забрани над
имовином лица окривљених збој
таквих дела* 129

Реџистар.

Ревизија последњег табака
одобрена 26 октобра 1937.

